

NOWY DZIENNIK

Adres redakcji i administracji: Kraków, ul. Orzeszkowej 7
Telefon Nr 102-79. — Telefon redaktora naczelnego Nr. 136-85
Konto czekowe PKO w Krakowie 400.630.
Redaktor naczelny przyjmuje od godz 12 do 1 w południe

Cena egz. 25 gr.

Wszelkie komunikaty należy nadsyłać wprost do administracji
Komunikaty, przesłane redakcji, nie będą uwzględnione.
Rękopisów redakcja nie zwraca. Za inseraty redakcja nie odpowiada.
Cena ogłoszeń i prawniczy umieszczona jest na ostatniej stronie.

Czyżby nowy cios przeciw handlowi?

Kraków, 9 stycznia

Komitet ekonomiczny Rady Ministrów ma dzisiaj powziąć decyzję w sprawie zastosowania odpowiednich środków celem obniżenia cen towarów przemysłowych. W ten sposób pragnie rząd zamknąć „nożyce” tj. rozpiętość między cenami towarów rolnych a cenami towarów przemysłowych i powiększyć zdolność nabywczą ludności rolniczej. O sposobach przeprowadzenia tej zniżki cen towarów przemysłowych narazie oficjalnie niczego jeszcze nie ujawniono, jednak wyjaśnienia prasy zbliżonej do rządu pozwalają się domyślać, w jakim kierunku ma pójść ta akcja rządu.

Logicznym byłoby, by akcję tę zastosować u źródła, to znaczy w stosunku do przemysłu, wytwarzającego te towary, jeśli chce się zniżyć cen tych towarów osiągnąć. Jest jednak rzeczą więcej niż wątpliwą, czy rząd istotnie w tym kierunku skieruje swoje zamierzenia. Faktem jest wszakże, że cała dotychczasowa polityka gospodarcza naszych rządów szła raczej w kierunku: u faworyzowanie wysokich cen myślny a dowodem tego jest przedewszystkiem ustanawianie wysokich, czasem nawet ogromnych cel na towary zagraniczne, przyczem oczywiście z reguły przemysł natychmiast podwyższa swoje ceny o całą wysokość każdorazowej podwyżki cła. Dowodzi tego również przychylnie stanowisko rządu względem karteli przemysłowych, które swą rolę stabilizowania cen pojmują tak skrupulatnie i wykonują tak skutecznie, że ceny towarów skartelizowanych nie wykazują od roku mimo gwałtownego kryzysu żadnej zmiany a raczej nawet pewną wyższość. Wystarczy wskazać na podstawie danych statystycznych Instytutu Badań Konjunktur, że od października 1929 do października 1930 wskaźnik półfabrykatów skartelizowanych podniósł się z 100,0 na 100,8, podczas gdy wskaźnik półfabrykatów nieskartelizowanych obniżył się z 97,2 na 84,9, a więc przeszło o 12 procent. Rzecz oczywista, że rząd który prowadzi taką politykę celną i taką politykę kartelową i który wreszcie zezwala na to, by cały szereg towarów masowo spożywanych jak cukier, węgiel, nafta itd. sprzedawano w kraju po cenach o kilkadziesiąt procent wyższych niż na eksport, że rząd ten nie stosuje względem przemysłu żadnych drastycznych kroków, by skłonić go do obniżenia cen, to najprościej i najłatwiej do tego celu byłoby obniżenie cel, ostrzejsza kontrola karteli i zaniechanie polityki dumpingowej — a tego rząd nie zrobi.

Nie ulega wątpliwości, że cała ta akcja rządowa skrupi się znowu na handlu, który jako warstwa społeczna najslabiej zorganizowana i najmniejszą sympatją społeczeństwa i sfer rządowych się ciesząca najchętniej wybierana jest jako obiekt nowych doświadczeń ekonomicznych. Wygląda to co prawda na absurd a co najmniej na ironję, że zamiast przybiecanych ulg podatkowych przychodzi

się do handlu z żądaniem obniżenia cen — oczywiście pod rygiorem karnym, bo bez takiego rygoru nie odbywa się u nas żadna akcja ekonomiczna — mimo, że cyfry protestów wexlowych i zlikwidowanych przedsiębiorstw dowodzą, iż handel bynajmniej nie prosperuje tak świetnie a nawet zdaniem fachowych znawców znajduje się w położeniu katastrofalnym. Kto jednak nie chce tych faktów widzieć, ten ich nie widzi, chociażby wynikały one z oficjalnej statystyki i choć badania urzędowej komisji ankietowej wykazały, że zyski handlowe nie są w Polsce bynajmniej większe niż zagranicą. Mimo to idzie się u nas ślepo za przykładem podobnej akcji, przeprowadzanej właśnie w Niemczech i we Włoszech, choć wyniki tamtejsze przedstawiają się zgoła nieświeżym. Spełnia się zatem przewidywanie, wyrażone przez nas przed miesiącem („N. Dz.” z 7. XII. 1930), że przykład ryzykownego eksperymentu niemieckiego względnie włoskiego gotów jest skusić nasze sfery rządowe do zainicjowania analogicznej „zniżki cen na rozkaz”.

Stosunkowo niedawna nasza przeszłość z jej walką z lichwą jest wystarczającym dowodem, że tak głębokiego i skomplikowanego problemu ekonomicznego nie można załatwiać środkami administracyjnymi i że metody dobre w koszarach nie muszą być dobre w życiu gospodarczym 30-milijonowego państwa. Jedyny narażony przykład skutecznego ustanawiania cen przez państwo znajdujemy poza obrębem świata kapitalistycznego, tj. w Rosji sowieckiej. I tam zresztą nie widać dotychczas dobroczynnego wpływu tej metody na podniesienie dobrobytu ludności a poza to chyba ten przykład pań-

stwa komunistycznego nie może być wzorem dla państwa, które pragnie pozostać na gruncie kapitalizmu? Poza Rosją bowiem, jak już wspomnieliśmy, zrobiono takie próby tylko w Niemczech i Włoszech, dotychczas jednak nie można nic pozytywnego o wynikach tych prób powiedzieć, a według wszelkiego prawdopodobieństwa akcja ta spali tam na panewce.

Szczególnie ulubionym w kołach „zbliżonych do rządu” przykładem rzekomo nadmiernych zysków pośredników jest duża rozpiętość między cenami zboża i mięsa u producentów, tj. na wsi, a u sprzedawców, tj. w mieście. Faktem jest jednak, że od szeregu lat „racjonalizując” się u nas handel zbożem i bydłem popiera się spółdzielnie i zachęca samorządy do ujęcia w swoje ręce zaopatrywania ludności w chleb i mięso, a mimo tego nie zdołano tej rozpiętości cen usunąć. Ogromna piekarnia miejska w Warszawie o zdolności produkcyjnej 100 tysięcy bochenków chleba dziennie nie tylko nie obniżyła ceny chleba, ale nawet przynosi gminie tak znaczne deficyty, że Magistrat tamtejszy poszukuje wszędzie amatorów na jej prowadzenie i zwraca się nawet do zagranicy z propozycją wydzierżawienia tej piekarni. Jeżeli przy tak wielkim przedsiębiorstwie nie można zrobić interesu, to jakoś wątpliwe muszą się wydawać te rzekomo nadmierne zyski pośredników w handlu spożywczym.

Ostrzec tedy należy ponownie przed tym nowym eksperymentem etatystycznym, który — jak obawiamy się — zrodzi się na dzisiejszym posiedzeniu Komitetu Ekonomicznego, bo żadnych skutków pozytywnych on nie wyda, a handlowi może zadać cios ostateczny, z którego się już nie podźwignie. Dr. B. S.

Zjednoczone stronnictwa ludowe przeciwko pożyczce zapalczanej i — budżetowi

(Telefonicznie od naszego korespondenta)

Warszawa 8. 1. Sin. Dziś przedpołudniem i popołudniem odbywało się zebranie zjednoczonych stronnictw chłopskich pod przewodnictwem posła Roga. Na wstępie przywitano posła Kiernika, więźnia brzeskiego, poczem uchwalono regulamin klubu. Następnie omawiano stosunek klubu do pożyczki zapalczanej. Wszyscy mowcy jednoznacznie wypowiedzieli się przeciwko pożyczce zapalczanej u

ważając, że podrożenie zapalek w pierwszym rzędzie obciąży wieś. W ogólnej dyskusji omawiano stosunek do budżetu podkreślając nierealność budżetu po stronie dochodów. Jakkolwiek nie powzięto wyraźnych rezolucyj, to jednak już jest wiadomem, że stronnictwa chłopskie głosować będą przeciwko pożyczce zapalczanej jak również przeciwko budżetowi.

Brüning w Kwidzynie

Królewiec 8. 1. (Sch.) Kanclerz Rzeszy dr. Brüning przybył dziś wraz z otoczeniem do Kwidzyna. Podczas przyjęcia przedstawicieli sfer gospodarczych w ratuszu przemawiał m. in. syndyk Izby handlowej z Kwidzyna dr. Geisler, który za źródło wszelkiego zła uważa stworzenie „korytarza” i odcięcie Gdańska od Prus. Wskazał on następnie na wielką konku-

rencję, jaką przedstawia Gdynia dla Gdańska i Królewca oraz na „bojowe” taryfy kolei polskiej, co wszystko niszczy zupełnie życie gospodarcze Prus. W odpowiedzi na to oświadczył kanclerz Brüning: „Widzę, że po uwolnieniu Nadrenji najważniejszym zadaniem mojem będzie kierowanie uwagi całego kraju na nasz Wschód. Pierwszem naszym dążeniem będzie zabezpieczenie i zapewnienie przyszłości naszym terenom wschodnim.”

Odparty szturm hitlerowców na dzielnicę żydowską we Wiedniu

Wiedeń. 8. I. ŻAT. Po demonstracjach, które trwały cały wieczór, dopiero późną nocą policja zdołała rozprószyć demonstrujących hitlerowców. Hitlerowcy przez kilka godzin usiłowali wdrzeć się do dzielnicy żydowskiej. Ulice tej dzielnicy były obsadzone silnymi oddziałami policji. Podczas rozpraszania demonstrantów kilkakrotnie doszło do starć z policją. Ofiar w ludziach nie było. W kilku kawiarniach i sklepach zostały wybite szyby i zdemolowane wystawy.

Wiedeń. 8. I. PAT. Prasa poranna stwierdza, że wczorajsze demonstracje przeciwko

wyświetlaniu filmu Remarque'a, miały charakter antysemitki. Demonstranci usiłowali wtargnąć kilkakrotnie do dzielnicy Leopoldstadt, czemu przeszkodziła policja. W wielu kawiarniach i sklepach w śródmieściu i nad kanałem dunajskim wybito szyby wystawowe. Policja aresztowała 44 osoby. Przy starciach kilkadziesiąt osób odniosło rany. Niektóre dzienniki twierdzą, że demonstranci strzelali ostrymi na bojami. Wyświetlanie filmu Remarque'a odbyło się spokojnie. Widownię zapelnili szczególnie członkowie stronnictwa socjal-demokratycznego. O ile nie ukaze się zakaz wyświetlania filmu, odbywać się będzie w dalszym ciągu.

Szczegółowe wyniki wyborów do Asefat Haniwcharim

Jerozolima. 8. I. ŻAT. Jak już donieśliśmy, w wyborach do Asefat Haniwcharim brało udział przeciętnie 60 proc. uprawnionych do głosowania. W Jerozolimie głosowało 9376 wyborców, tj. 55 proc. Większa frekwencja wyborcza była w Tel Awiwie, gdzie na 22.000 uprawnionych głosowało 17.162, oraz w Hajfie gdzie na 10.000 uprawnionych głosowało 6773 wyborców. W poszczególnych okręgach wyborczych rezultaty przedstawiają się następująco:

Jerozolima: Lista robotnicza wraz z sfardyjską listą robotniczą 3580 głosów, rewizjoniści wraz z sfardyjskimi rewizjonistami 2573, lista sfardyjska 1131, Mizrachi 550, ogólni sjonisci 450, lista kobiet 357, lista Jemenitów 225, komunistów 126, Poale Sjon lewica 109 głosów.

Tel-Awiw: Lista robotnicza 6391, rewizjoniści 4337, Mizrachi 1668, ogólni sjonisci 1304 głosów.

Safed: rewizjoniści 209, Mizrachi 64, lista robotnicza 62, ogólni sjonisci 26 głosów.

Nahalal: Lista robotnicza 234, Mizrachi 17, rewizjoniści 2 głosy.

Okręg Morza Martwego: Lista robotnicza 101, rewizjoniści 13 głosów.

Bnej Brak: Lista robotnicza 130, rewizjoniści 95, Mizrachi 53 głosów.

Tyberjada: Sfardyjska lista robotnicza 191, lista robotnicza 135, ogólna lista sfardyjska 129, rewizjoniści 53, lista kobiet 50 głosów.

Zichron Jakób: Lista robotnicza 158, Mizrachi 53, Jemenici 50, rewizjoniści 24 głosów. W Zichron Jakób koloniści nie głosowali.

Rząd nie przygotowuje odpowiedzi

Warszawa 8. I. Sin. Gazety opozycyjne podają wiadomość, że rząd przygotowuje odpowiedź na interpelację w sprawie Brześcia. Jak się dowiadujemy, wiadomość ta jest nieprawdziwa.

Senacka komisja skarbowo-budżetowa

Warszawa 8. I. Sin. Dziś odbyło się posiedzenie komisji skarbowo-budżetowej Senatu, na którym załatwiono sprawę przydziału referatu budżetowego. Komisja rozpocznie prace przygotowawcze nad budżetem z dniem 27 bm. Referat ustawy o monopolu zapalczym przydzielono senatorowi Szarskiemu.

Redukcja płac w biurach Agencji Żydowskiej

Jerozolima. 8. I. ŻAT. Kierownictwo Agencji Żydowskiej donosi, że płace wszystkich pracowników biur Agencji Żydowskiej zredukowane zostały od 5—20 proc. Redukcja nie została objęta pracownicy, pobierający poniżej 10 funtów miesięcznie. Kierownictwo Agencji donosi przytem, że rozważana jest sprawa dalszej redukcji płac.

Interwiew z Mussolinim na ekranie

(Telegram własny „Nowego Dziennika”).

Paryż 8. I. (B) W niektórych kinach paryskich wśród rozmaitości wyświetlany jest obecnie film mówiony towarzystwa filmowego Fox, przedstawiający interwiew polityczny pewnego dziennikarza z Mussolinim. Rozmowa odbywa się w języku francuskim. M. in. Mussolini głosem stanowczym oświadcza: „Włochy nigdy nie podejmą inicjatywy wojny. Włochy skłonne są natychmiast rozbroić się, jeżeli inne państwa uczynią to samo”. Towarzystwo filmowe Fox zamierza w najbliższym czasie sporządzić cały szereg filmów z interwiewami z wybitniejszymi politykami europejskimi.

Przywódca liberalów hiszpańskich przeciwko obecnemu systemowi w Hiszpanji

Paryż 8. I. (R) Dawny premier hiszpański hr. Romanones na bankiecie partji liberalnej w Sewilli wygłosił wczoraj wielką mowę polityczną, w której oświadczył, że jest wielkim zwolennikiem monarchji, podkreślił jednak, iż wybory w Hiszpanji powinny się odbyć jak najszybciej. Ostatnia próba wywołania rewolucji udowodniła, jak głęboko wśród ludności nurtuje niezadowolenie z obecnego systemu rządów bezparlamentarnych i sprzecznych z konstytucją. Jest zatem obowiązkiem rządu zawrócić ze złej drogi i powrócić do stosunków normalnych, tembardziej, ponieważ rząd okazał się niezdolnym do rozwiązania problemu odsunięcia od polityki armji, która zbyt rozpolitykowana, przestaje dziś być tem, czem powinna być.

Uniwersytety już otwarte

Madryt 8. I. (R) Wczoraj zostały na nowo podjęte wykłady we wszystkich uniwersytetach hiszpańskich. Strajkują jedynie studenci fakultetów prawnych na znak protestu z powodu więzienia pewnego profesora socjalistycznego.

Samobójstwo wicedyrektora kliniki ginekologicznej w Berlinie

Berlin 8. I. (Sch.) Wicedyrektor kliniki ginekologicznej uniwersytetu berlińskiego profesor dr. Hornung wystrzałem z rewolweru zranił się tak ciężko w głowę, że wkrótce po przewiezieniu go do szpitala zmarł. Przyczyna samobójstwa nie jest znana.

Król powstańców w Birmie — oszustem

Rangoon 8. I. PAT. Rzekomy kól powstańców, Saysan, jest — jak się zdaje — zwykłym samozwańcem i szarlatanem, który był już ciągnany do odpowiedzialności za organizację niedozwolonych loteryj oraz był podejrzany o morderstwo. Za schwytanie go wyznaczono nagrodę 5.000 rupij.

Wyrażamy głęboki smutek z powodu nieodżałowanej śmierci

bip. ELJASZA GOTŁOBA 77

jednego z założycieli długoletniego, bezinteresownie pracującego Dyrektora i skarbnika Banku Spółdzielczego w Grybowie. 48x

Zarząd, Rada Nadzorcza, Urzędnicy

DZIEŃ POLITYCZNY.

Reorganizacja ministerstw

Jak słychać, w niedługim czasie ma nastąpić reorganizacja w poszczególnych ministerstwach i resortach.

Według obiegających pogłosek, projektowane jest utworzenie nowego ministerstwa lotnictwa, któreby objęło całokształt spraw lotnictwa zarówno cywilnego, jak i wojskowego, jak to ma miejsce prawie we wszystkich państwach na zachodzie Europy. Realizacja tego projektu ma jakoby nastąpić w ciągu najbliższych miesięcy.

Oprócz połączenia spraw lotnictwa w jednym ministerstwie, projektowane jest jakoby skasowanie ministerstwa pracy i opieki społecznej i przydzielenie agend, podlegających temu ministerstwu, do innych ministerstw, mianowicie: sprawy pracy — do ministerstwa przemysłu i handlu, sprawy opieki społecznej — do min. spraw wewnętrznych, sprawy ubezpieczeń zaś — do min. skarbu.

PRZED EXPOSE MIN. ZALESKIEGO

Urzędujący wicemarszałek Car zwołał posiedzenie komisji spraw zagranicznych na sobotę 10 bm, o godz. 11 rano. Na porządku obrad znajduje się ukonstytuowanie się komisji. Zaproszenie, wystosowane do członków komisji, kończy się wzmianką, iż przewidziane jest ekspose ministra spraw zagranicznych.

ROZŁAM WŚRÓD KOMUNISTÓW W POLSCE

„Expres Poranny“ donosi: Od kilku dni komuniści rozrzucają masowo na terenie województw wschodnich odezwy, skierowane przeciwko tzw. opozycji prawicowej, przyczem wymieniają z imienia i nazwiska tych komunistów, którzy przeciwstawiają się wskazówkom emisariuszów Stalina.

Ta charakterystyczna akcja komunistów spowodowana jest rozłamem, jaki w ostatnich czasach nastąpił w organizacjach komunistycznych w Polsce.

W niektórych okęgach na terenie województw wschodnich rozłam posunął się tak daleko, że w wielu miejscowościach istnieją równoległe dwie organizacje komunistyczne, wierne wskazaniom obecnego rządu sowieckiego i drugie — oświadczające się za kierunkiem leninowskim.

Ten fakt właśnie spowodował, iż w masowo rozrzuconych odezwach ujawniono nazwiska „leninowców“ wskazując w ten sposób władzom bezpieczeństwa niewygodnych już dla siebie extowarzyszów partyjnych“.

W „Robotniku“ czytamy:

„Komunistyczna frakcja poselska rozesała komunikat prasowy, w którym donosi, iż, w Lucku, w listopadzie r. ub. policja przy pomocy tortur usiłowała wydobyć zeznania od aresztowanych komunistów. Nie oszczędzono nawet kobiet. Aresztowanych miano następnie przewieźć do Siedlec i Fordonia.

Opis tortur przypomina praktyki średniowiecza i czerezwycyżajki bolszewickiej.

Nie wiemy, ile prawdy mieści się w komunikacie komunistycznym. Po Brześciu i „pacyfikacji“ Małopolski wschodniej wszystko jest oczywiście możliwe“.

MIĘDZYNARODOWY KONGRES MIESZKANIOWY odbędzie się od 1—5 czerwca br. w Berlinie. Kongres ten będzie połączony z praktycznymi pokazami oraz z wycieczkami i objazdami. Głównym tematem obrad kongresowiczów ma być kwestja tanich mieszkań i budowy jedno i dwurodzinnych domów.

Czy istnieje jeszcze na świecie niewolnictwo?

„Wolna” republika murzyńska uprawia handel murzynami. — Francja rywalizuje z Liberją. — Handel dziećmi w Chinach.

Dowiadujemy się, że rząd angielski wezwał generalny sekretariat Ligi Narodów do postawienia na porządek dzienny styczniowej sesji Rady Ligi kwestji niewolnictwa w Liberji. Komitet trzech Ligi Narodów prowadził mianowicie dłuższe śledztwo w sprawie niewolnictwa w Liberji i skonstatował, że w tej wolnej republice murzyńskiej istnieje sobie w najgorsze dalek niewolnictwo, chociaż jeszcze w r. 1890 w Brukseli przyjęto międzynarodową konwencję przeciwko niewolnictwu i chociaż w r. 1926 w uzupełnieniu tej konwencji Liga Narodów proklamowała uroczyste zniesienie niewolnictwa na świecie i wybrała komisję, która ma czuwać nad przeprowadzeniem międzynarodowych konwencji w tej sprawie.

Liberja jest to wolna republika murzyńska w zachodniej Afryce. Rządy sprawuje warstwa wykształconych murzynów, która skupiła w swym ręku administrację państwa, załadowanego przez przeszło dwa miliony czarnej ludności. Ta uprzywilejowana arystokracja murzyńska nie mogła się oprzeć pokusie, by wprowadzić na nowo u siebie niewolnictwo. Komisja Ligi Narodów stwierdziła, że w Liberji istnieje jeszcze niewolnictwo w postaci przymusowej służby domowej i systemu przymusowego werbowania robotników. Biedni murzyni zadłużeni oddają swoje dzieci na nieograniczony czas w służbę, by w ten sposób spłacić swe długi. Inni „werbują” robotników dla sąsiednich kolonij. Werbowanie to odbywa się w postaci ekspedycji karnych, które rząd wysłał do wiosk murzyńskich, a które używają wszelkich środków gwałtu, by robotników „zwerbować” dla tych robót przymusowych. Łanarze otrzymują po 9 funtów szterlingów od głów, a za 500 załadowanych na okręty murzynów wyciąga się poza to premie w wysokości 1000 funtów. A wszystko to odbywa się we „wolnej” republice murzyńskiej, nazwanej się dumnie Liberją, o której jako o raj na morzu biedni prześladowani murzyni całego świata...

Na ławie oskarżonych zasiada jednak nie tylko murzyńska Liberja, ale i dumna Francja. We francuskie kolonjach zachodniej Afryki wybudowano całą sieć wspaniałych go-

ściół, łączących nadmorskie wybrzeża ze środkiem kraju. W jaki sposób zbudowano te gościńce? Każdy pojedynczy kamień dźwigać musieli na swej głowie biedni murzyni, a towarzystwa francuskie, które zarobiły na tem przedsiębiorstwie miliony franków, nie postarały się nawet o zwykłe wózki. Czarni tubylcy budowali kanały, zakładali szyny kolejowe, trzebili lasy dziewicze. A murzyni bynajmniej nie dobrowolnie wykonywali ciężkie prace te, lecz werbowano ich też — przymusowo. Męska ludność kolonij francuskich uciekała z kraju, a w samych tylko ostatnich sześciu latach wyemigrowało z tych kolonij francuskich przeszło półtrzecia miliona murzynów. Tragiczną jest jednak dola tych emigrantów. Bez pracy i środków do życia stają się ofiarami agendów, wysyłających ich do pól djamentowych południowej Afryki. Praca na tych polach prawie niczem się nie różni od zwykłego niewolnictwa, murzyni podpisują bowiem umowę na czasokresy od 5 do 20 lat, a podczas tego okresu nie wolno im się wydalać z obozów otoczonych drutem kolczastym. A jeśli się jakimś murzynowi uda przeciw wydestać z takiego obozu, czwają już na niego „obrze zorganizowani handlarze niewolnikami, któ-

rzy wysyłają swe ofiary do Arabji. W Hedżasie i Transjordanji odbywają się całkiem regularne targi niewolników, a ponieważ podaż jest bardzo wielka, przeto cena spadła do 3 funtów od głowy. By trochę tę cenę podbić w górę, trzymają handlarze swój towar na samotnych wyspach Morza Czerwonego, a trzymają ich tak długo, aż znowu cena nieco pójdzie w górę. W Hedżasie istnieje niewolnictwo bez żadnych ograniczeń, a za każdego niewolnika musi się opłacać po 2 funty tytułem podatku.

Obok tego niewolnictwa czarnego istnieje też żółte niewolnictwo, a mianowicie handel dziećmi w Chinach. Jak wiadomo, w Chinach praca małych dzieci jest rzeczą samo przez się zrozumiałą. Dzieci pracują już od czwartego roku życia na plantacjach, a od 6-go roku sprzedają rodzice swe dzieci do fabryk. Dzieci nie otrzymują za swą pracę prawie żadnego wynagrodzenia, a muszą pracować 12 do 15 godzin dziennie. Nazywa się to „terminowaniem”, które trwa do 10-go roku życia. Jeszcze gorzej przedstawia się sytuacja dzieci oddanych do służby domowej. Dostają takich dzieci zajmują się zwykle handlarze, którzy zbierają swój towar po wsiach, płacąc rodzicom po 2 srebrne dolary miesięcznie, chociaż sami otrzymują 4 do 5 dolarów. Stosunkami temi zainteresowała się swego czasu konferencja pracy we Waszyngtonie, ale mimo wszystko w Chinach handel dziećmi dalej jeszcze istnieje.

Pogłoski o zmianach w rządzie Ustąpienie min. Czerwińskiego i Kühna?

Warszawski korespondent „Chwili” donosi swemu piśmie: Wczoraj rozeszła się pogłoska, jakoby w najbliższych dniach nastąpić miały zmiany w dwu resortach ministerjalnych. Według tych pogłosek ustąpić ma minister komunikacji Kühn i minister oświaty Czerwiński. Obaj mają być zastąpieni przez osobistości reprezentujące w obozie grupę pułkownikowską. Obaj ministrowie uważani są przez tę grupę za ludzi zbyt słabych, którzy muszą być wymienieni na silniejszych.

Na ustąpienie min. Czerwińskiego — tak przy najmniej utrzymują — ma wskazywać fakt zaśnięcia zmian personalnych w ministerstwie oświaty. Według dalszych pogłosek, następcą p. Kühna ma być jakiś wyższy oficer, podczas gdy następcą p. Czerwińskiego ma zostać pełniący obecnie obowiązki prezesa BB

pos. Jędrzejewicz, który z zawodu jest nauczycielem.

B. premier Bartel nie interwenjował w sprawie Brześcia

W związku z pogłoskami, jakoby b. premier Bartel wystosował pismo do Prezydenta Rzpli tej w sprawie Brześcia, na które miał rzekomo otrzymać odpowiedź p. Prezydenta, sprawozdawca „Chwili” zwrócił się w tej sprawie do stale przebywającego we Lwowie, b. prem. prof. Bartla, który dał następującą odpowiedź: „Pogłoski te nie zawierają ani krzty prawdy i są wyssane z palca. Żadnego listu do P. Prezydenta w sprawie Brześcia nie pisałem, żadnej też tedy odpowiedzi w tej sprawie otrzymać nie mogłem”.

TO I OWO

Edison radzi mało jeść

Zdaniem wielkiego wynalazcy Tomasza Edisona, odkrycia w najbliższej przyszłości będą dziełem raczej lekarzy, biologów i chemików, niż techników. Czasopismo „Review of Reviews” skierowało pod adresem Edisona szereg pytań, na które odpowiedział on m. in. następująco:

Mamy za wiele chorób, musimy temu przeciwdziałać. Dlatego też biologowie i chemicy powinni pokazać, co potrafią.

Na pytanie, czy ludzie nie powinni obecnie mniej jeść, podobnie jak ograniczono już konsumpcję napojów, Edison odpowiedział, iż jego zdaniem wypadki przedczesnej śmierci w 80 proc. spowodowane były zbyt obfitym jedzeniem.

Po 21 roku życia człowiek nie potrzebuje ani wielkich porcji, ani wielkiego wyboru dań. Jeśli chce się dożyć późnego wieku, musi się nauczyć umiarkowania w jedzeniu jakkolwiek byłoby to trudnem.

Sam Edison wypija tylko szklankę mleka co dwie godziny i to wystarcza mu w zupełności tak, że zupełnie nie traci na wadze i czuje się dobrze.

Oszczędny Rockefeller

Wobec wiadomości, że stary „król naftowy”, John D. Rockefeller, który miał dotychczas zwyczaj każdej osobie ze swego personelu służbowego i dzieciom, spotykanym podczas swych przechadzek codziennych, dawać po srebrnej monecie dziesięciocentowej, daje teraz tylko po brązowej monecie pięćcentowej, jak powiada musi w tych ciężkich czasach oszczędzać — dziennik amerykański przypomina ją następująca anegdota o oszczędnym miliardrze

Przed dwudziestu mniej więcej laty Rockefeller, mieszkający wówczas w m. Cleveland, w stanie Ohio, zwykł był spożywać lunch w jednej z tamtejszych, stosunkowo taniej restauracji i stale jadł tam roastbeef z kartoflami, za który płacił trzydzieści pięć centów. Pewnego jednak dnia właściciel restauracji uznał za stosowne podwyższyć cenę roastbeafu z trzydziestu pięciu na pięćdziesiąt centów.

Od tego czasu Rockefeller dawał kelnerowi, który mu usługiwał, tylko sześć centów napiwku, zamiast dwunastu, jak poprzednio. Po kilku więc dniach, kelner pozwolił sobie odezwać się do bogatego gościa:

— Panie Rockefeller, gdybym ja był tak bogaty jak pan, to nie wdawałbym się w takie drobnostki.

— Młodzieńcze — odparł bogacz — gdybyś żałował na takie drobnostki, to nie byłbyś dzisiaj kelnerem.

Walka Bolonii o gołębie

Bolonia posiada, tak, jak Wenecja około dwu tysięcy gołębi, gnieżdżących się zwłaszcza na głównym placu miasta, słynnym ze swych gmachów starożytnych. Gołębie te karmione są stale z upodobaniem przez turystów i mieszkańców miasta, szczególnie dzieci.

Lubownicy jednak starożytności twierdzą, że gołębie te niszczą i zanieczyszczają ozdoby architektoniczne sędziwych gmachów, zwrócili się zatem do burmistrza Bolonii z prośbą, aby kazał szkodzić im ptaki wytepić. Burmistrz wszakże stwierdził, że wytepienie gołębi jest niemożliwe, gdyż gnieżdżą się one nie tylko na gmachach, okalających plac, ale w dalej położonych domach. Zarządził więc inny

sposób. Oto wydał rozporządzenie, zabraniające publiczności żywienia gołębi, tudzież sprzedawania na placu zboża i grochu, któremi publiczność karmiła ptaki.

Ale burmistrz bolonjski zapomniał o Towarzystwach opieki nad zwierzętami i ptactwem, które na tychmiast oświadczyły, że nie dopuszczają do wygłodzenia pięknych ptaków i pomimo zakazu będą je karmiły.

Ma więc obecnie Bolonia swoją wojnę o gołębie.

—o—

NAJWIĘKSZA ELEKTROWNIA NA ŚWIECIE ma być wybudowana w Stanach Zjednoczonych przy tamach na rzece św Wawrzyńca. Elektrownia ta dysponować będzie siłą 2 milionów koni parowych a koszty budowy mają wynosić według projektu 54 miliony dolarów.

PARTJA SZACHÓW Z TRZEMA TUZINAMI GRACZY JEDNOCZEŚNIE została rozegrana przez słynnego szachistę Aljechina w Belgradzie. Aljechin grał jednocześnie z 36 graczy, a rozegranie tylu partji trwało od 3 pop. do 11 w nocy. Z 36 partji wygrał Aljechin 23 partje, 12 na remis, a przegrał tylko jedną.

WÓDZA W STANACH ZJEDNOCZONYCH wśród farmerów w stanie Arkansas szerzy się coraz bardziej. Miasto Arkansas było widownią gwałtownych demonstracji farmerów, którzy grozili zdemolowaniem sklepów spożywczych. „Dajcie nam jeść! Ratujcie nasze rodziny przed głodem!” — krzyczyli demonstranci. Zorganizowano pomoc doraźną dla farmerów tego bogatego do niedawna stanu.

IX. konferencja krajowa „Hitachdufu“ we wsch. Małopolsce

Dnia 25 ub. m. otwarta została we Lwowie w sali Żyd. Domu Akademickiego 9-ta doroczna konferencja Hitachdufu na wschodnią Małopolskę, w obecności 96 delegatów z 52 miejscowości. Obrady wagał dr. K. Schwarz. Do prezydium konferencji wybrani zostali dr. A. Silberschein, jako przewodniczący, nadto dr. A. Süssman, dr. S. Ornstein, prof. M. Weisinger, prof. J. Schönholz, dr. Fischbein. — Sprawozdanie następującej egzekutywy złożył gen. sekr. F. Werber. O obecnej sytuacji w sjonizmie referował dr. N. Melzer, o jednoczeniu sjon. partji pracy w gólasie — dr. A. Silberschein, o sytuacji gospodarczej i politycznej Żydów w Polsce — dr. N. Brüstiger, o statucie organizacyjnym i problemach organizacyjnych partji — dr. M. Schwarz. Po każdym z referatów rozwinęła się bardzo żywa interesująca dyskusja. Po referatach i dyskusji przyjęte zostały rezolucje dotyczące wszystkich poruszonych kwestyj w referatach, w szczególności rezolucja udzielająca absolutorium ustępującej egzekutywie partji i wyrażająca podziękowanie za wydatną i owocną pracę; wysłano telegramy powitalne do organizacji robotniczej w Erec, telegram do Szaloma Asza z okazji jego jubileuszu 50-letniego.

Do nowego kierownictwa partji wybrani zostali: dr. N. Brüstiger, Dr. N. Melzer, Dr. K. Schwarz, F. Werber — jako prezydium, Dr. M. Schwarz, dr. J. Spiro, prof. M. Mehler, prof. M. Weisinger, J. Kohen, dr. N. Schwarz, Zwi Kohen, M. Kardasz — jako członkowie. Prezesem Rady partyjnej wybrany został dr. A. Silberschein, który w tym charakterze wchodzi w skład kierownictwa.

Palestyna nie zna plagi alkoholizmu

Podczas gdy w innych krajach toczy się zacięty spór między zwolennikami i przeciwnikami prohibicji i prowadzona jest walka przeciwko niszczącemu działaniu alkoholizmu Palestyna wolna jest od tej plagi, aczkolwiek winnice Rison-le-Zion należą do największych na świecie.

Przed wojną eksportowano z Palestyny wiele wina i koniaku do Rosji i Ameryki. Rynek wewnętrzny nie odgrywał żadnej roli. Po wojnie, gdy wzrosła liczebność ludności pochodzenia europejskiego znaczenie rynku wewnętrznego się zwiększyło, lecz spożycie napojów wysokich nadal jest bardzo skromne.

Roczne spożycie napojów alkoholowych prócz wina sięga w Palestynie 960.000 litrów, w tem 700.000 litrów wina. Spożycie na głowę wynosi przeto nie więcej niż liter rocznie. Próby założenia browarów w Palestynie nie powiodły się. Corocznie importuje się z Anglii i Niemiec około pół miliona litrów piwa. Warto też zaznaczyć, że pewna liczba mahometan, szczególnie na wsi stosuje całkowitą abstynencję. (ZAT.)

Ulaskawienie czterech safedzkich podpalaczy

Wysoki Komisarz Palestyny ulaskawił czterech Arabów, którzy brali udział w wypadkach w Safedzie w sierpniu 1929. Trzej z ulaskawionych zostali skazani przez wszystkie instancje na dożywotnie więzienie za podpalenie domu i za spowodowanie śmierci kobiety żydowskiej. Czwarty ulaskawiony Arab był skazany na 10-letnie, a potem na 5-letnie więzienie również za podpalenie domu. Wszyscy zostali wypuszczeni na wolność po odsiedzeniu 14 miesięcy więzienia.

—o—

KIEDY MALCOLM MACDONALD PRZYBEDZIE DO PALESTYNY. „Festst“ donosi, iż syn premiera angielskiego poseł Malcolm MacDonald odwiedzi Palestynę w okresie świąt Wielkiej Nocy.

ŻYD — GENERALNYM DYREKTOREM TELEFONÓW I TELEGRAFÓW W ANGLJI. Rząd mianował naczelnym dyrektorem telegrafu i telefonów Wielkiej Brytanii znanego sionistę Leona Simon.

ŻYDZI POLSCY W GDAŃSKU WYSTĘPUJĄ Z GMIN ŻYDOWSKICH. Urzędowy „Gemeinde Blatt“ wydawany przez zarząd gminy żydowskiej w Gdańsku ogłasza nowy spis osób, które wystąpiły z żydostwa lub z gminy żydowskiej. M. in. opuścili żydostwo Jerzy Minc z Krakowa i Lidja Kadisz z Białegostoku. Z gminy żydowskiej wystąpił Jacek Jasnowski z Białegostoku.

NA HORYZONCIE POLITYCZNYM

Kto zostanie prezydentem republiki francuskiej?

Briand, Poincare czy Clementel?

Prezydent republiki francuskiej Gaston Doumergue, którego okres urzędowania kończy się z rokiem bieżącym, oświadczył, iż ma stanowczy zamiar wycofania się z czynnego życia politycznego i osiedlenia się w swym mieście rodzinnem Nimes, by się zupełnie poświęcić uprawie południowego wina francuskiego. Mówią też, że Doumergue, który liczy obecnie lat 67, ma zamiar wreszcie zerwać ze swym dotychczasowym starokawalerstwem i poślubić swą „miłość“ z lat młodych. Dowiadujemy się wreszcie, że Doumergue nie ma wcale zamiaru pisania pamiętników, ponieważ uważa wspomnienia tego rodzaju za zbyt szkodliwe, nie stosowne a nawet szkodliwe. Jest to wyraźna aluzja do polemiki, która miała miejsce po ogłoszeniu pamiętników Clemenceau'a...

W bieżącym jeszcze miesiącu zbierze się parlament francuski — tj. izba posłów i senat — w Wersalu, by utworzyć Zgromadzenie Narodowe, które wybierze nowego prezydenta. Nie ulega wątpliwości, że Doumergue otrzyma największą ilość głosów, a jeśli nie zmieni swego postanowienia, by się nie dać powtórnie wybrać prezydentem, uchwalona zostanie deklaracja, w której naród wypowie mu swą wdzięczność za dotychczasową działalność. — Ale kto zostanie jego następcą?

Wymienia się często nazwisko Brianda, ale wątpliwą jest rzeczą, czy Briand wogóle wyśtawi swą kandydaturę, ponieważ nie zechce zrezygnować ze swego dotychczasowego stanowiska pacyfikatora Europy, którą od lat uprawia jako minister spraw zagranicznych Francji. Wymieniają też nazwisko Clementela i Poincarego oraz prezydenta senatu Pawła Dounera. Jeśli Poincare czuje się już na tyle na siłach, by podjąć obowiązek reprezentacyjny państwa, a jeśli nie ma ambicji odegrania jeszcze czynnej roli w życiu politycznym swego ojczyzny, to żadnej nie ulega wątpliwości, że zostanie wybrany prezydentem.

Paryż, a z nim cała Francja szczerze żałować będzie, że Gaston Doumergue ustępuje ze swego stanowiska. Doumergue jest bowiem jednym z najpopularniejszych ludzi we Francji i należy do tych wielce rzadkich polityków, którzy żadnych nie mają wrogów. Żałować zwłaszcza będą przyjaciele polityczni Doumergue'a, gdyż każdy z nich otrzymywał na nowy rok beczkę wina pochodzącą od firmy „Gaston Doumergue, vin en gros, Nimes“. Po raz ostatni chyba Doumergue w tym roku porozsyłał takie podarunki.

Doumergue jest czarującym człowiekiem, który umie z każdej sytuacji wydobyć maksimum przyjemności. A chociaż stanowisko prezydenta niezawsze jest wygodne, prezydent Doumergue witał każdego z uśmiechem na ustach. Raz tylko był napewno bardzo niešťeśliwy z powodu piastowanej przez siebie godności a było to wtenczas, kiedy mu umarła siostra w Nimes. Prezydent Doumergue nie mógł być na jej pogrzebie, ponieważ etykieta panująca nie pozwalała prezydentowi podczas swego urzędowania na odwiedzin rodziny miasta.

—o—

Błaszego Venizelos nie odwiedził Pragi?

Wszystkich mocno zdziwiło, że Venizelos ani w swej drodze do Warszawy ani w swej powrotnej drodze z Warszawy via Wiedeń do Aten, nie wstąpił do Pragi, by się widzieć z prezydentem Masarykiem i odbyć konferencję z czeskim ministrem spraw zagranicznych Beneszem. Prasa atenska wyjaśnia to omijanie Pragi w ten sposób, że Venizelos chciał wyraźnie zmanifestować, że Grecja nie ma najmniejszego zainteresowania dla Małej Ententy Grecja zajmowała stale stanowisko negatywne wobec wszelkich usiłowań wciągnięcia jej do Małej Ententy, a Venizelos pozostał wiernym dotychczasowej polityce greckiej.

Z TEATRU LITERATURY I SZTUKI

— Z KRAKOWSKIEGO TEATRU ŻYDOWSKIEGO. P. Rudolf Zasławski po „Tojwjem“ i „Chasydach“, wystawi w sobotę niegraną dotychczas sztukę „Stempeniu“ przerobioną na scenę z znanej powieści Szaloma Alejchema. Bohatera Stempeniu, małomiasteczkowego „artysty“ grajka utworzy p. Zasławski, dając nam znowu posagową kreację żydowskiego typu ghełtowego. Zapowiedź wystawienia „Stempeniu“, którego premjera odbędzie się jutro w sobotę, wywołała wśród publiczności wielkie zainteresowanie. Bilety w przedsprzedaży u firmy A. Fischhab, Grodzka 46.

— Z TEATRU IM. J. SŁOWACKIEGO. Dzisiaj „Roxy“, która zdobywa rekordową liczbę powtórzeń. Jutro wchodzi na repertuar dawno niegrana na scenie krakowskiej komiczna farsa Brandon Thomasa „Ciotka Karola“, w pierwszorzędnej obsadzie. Reżyserja p. Wacława Nowakowskiego. W niedzielę popołudniu „Bełtem polskie“.

— Z TEATRU REWJI „BAGATELA“. Zula Pogorzelska w sobotę rozpoczyna szereg swoich występów gościnnych w znakomych kreacjach. Kierownictwo artystyczne w osobie Józefa Grodzkiego i literackie w osobie Tadeusza Sygieńskiego dołożyło wszelkich starań, tak pod względem wykonania tekstów i doboru muzyki, by rewja „Czyste już widzieli Zulę w „Bagateli“ wypadła naprawdę wspaniale. — Pożegnalne przedstawienie Konrada Torna odbędzie się dziś w piątek o godz. 7.15.

— ELITA TOWARZYSKA KRAKOWA wyznańczyła sobie rendez vous w „Bagateli“ na przedstawieniu lekkiej komedji, dotychczas nigdzie niegranej pt. „I co z takim zrobić?“ w tytułowej roli z p. Romanem Niewiarowiczem i Jadwigą Hańską, która będzie jego świetną partnerką. Występ ten odbędzie się dziś w piątek o godz. 9.30.

— KAZIMIERA RYCHTERÓWNA Wśród powodów imprez artystycznych, jedyną w swoim rodzaju atrakcją będzie zapowiedziany wieczór recytatorski w sali Bolońskiego 11 bm. Każdy wie-

czór Kazimierzy Rychterówny jest nawet dla stałych na jej występach bywalców niespodzianką, gdyż rozwijająca się i coraz potężniejsza jej twórczość znajduje coraz to inny zakres tematów, odzwierciedla, stylów dla swego wyrazu. Najbliższy program artystki, tak różnorodny, bogaty i szarmonizowany, stanowi prawdziwą sensację artystyczną w wykonaniu Kazimierzy Rychterówny. w kasie sali Bolońskiego ożywiony ruch przy nabyciu biletów.

REPERTUAR TEATROW KRAKOWSKICH

KRAKOWSKI TEATR ŻYDOWSKI

Sobota: godz. 5 pop. „Tojwje der milchiker“ (ceny niższe); godz. 8.30 wiecz. „Stempeniu“ (premjera).

TEATR IM. J. SŁOWACKIEGO

Piątek: „Roxy“ (ceny niższe)
Sobota: „Ciotka Karola“ (premjera).

„BAGATELA“

Piątek: godz. 7.15 Pożegnalne przedstawienie pt. „Serwus Tom!“; godz. 9.30 Hańska i Niewiarowicz w komedji pt. „I co z takim zrobić?“
Sobota: „Występy gościnne Zuli Pogorzelskiej.“

—o—

TEATRY ŚWIETLNE I DŹWIEKOWE

APOLLO: „Janko Muzykant“ (Marja Malicka, Witold Conti, K. Krukowski i in.).

SZTUKA: „Syn Białych Gór“ (Louis Trenker i Mary Glory).

UCIECHA: „Oibly“ (Marylin Miller i Aleksander Gray).

WANDA: „Na Sybir“ (Film polski ze Smoarską i Brodziszem).

REPERTUAR KINOTEATROW:

CORSO: „Wieża miłości“ (Don Juan) John Barimore, Mary Astor.

WARSZAWA: „Nibelungi“ (Paweł Richter, Rudolf Klein Rogge, Bernard Gótzke).

Dziś w teatrze świetlnym i dźwiękowym „UCIECHA“ (Starowiślna 16)
Najpiękniejszy film sezonu!
Największe arcydzieła muzyki, tańca i śpiewu
Zachwycająca operetka filmowa!
Przepiękny romans współczesny!

CILLY

Symfonia barw i oszalamiającego przepychu wystawy i strojów! W roli tytułowej nowe bożyszcze filmu dźwiękowego MARYLIN MILLER, artystka precudnej urody, obdarzona wspaniałym głosem, oraz ALEKSANDER GRAY, świetny artysta, najwybitniejszy tenor New Jorku. Zbiorowe produkcje taneczne wykonuje wszechświatowej sławy balet ZIEGFELD REVUES. — Przedstawienia codziennie o godz. 5, 7 i 9. W sobotę i niedzielę od 3-ciej. Zniżki i wolne wstępy nieważne.

DZIAŁ GOSPODARCZY

Rokowania o pożyczkę kolejową bliskie sfinalizowania

Toczące się w ministerstwie komunikacji rokowania z przedstawicielami francuskiego koncernu finansowego „Schneider et Creuzot“ o przejęcie i doprowadzenie do końca budowy wielkiej magistrali węglowej Śląsk — Gdynia, na który to cel wspomniane konsorcjum ma przeznaczyć miliard franków fr. pożyczki, postępują szybko naprzód i są już w chwili obecnej dość daleko zaawansowane. Na codziennych konferencjach z przedstawicielami wspomnianego konsorcjum omawiane są ściślej warunki udzielenia pożyczki, oraz forma jej zabezpieczenia, którą będzie prawdopodobnie oddanie linii po wybudowaniu w dzierżawę konsorcjum francuskiego.

Oczekiwać należy, że rokowania zostaną sfinalizowane jeszcze w ciągu bieżącego miesiąca.

W sprawie ulg podatkowych

Celem uproszczenia postępowania przy udzielaniu przez władze skarbowe ulg podatkowych, izby skarbowe upoważniono do załatwiania we własnym zakresie umorzeń zaległości w podatku od nieruchomości w gminach miejskich, oraz niektórych budynków w gminach wiejskich do 200 zł.

W dalszym ciągu rozporządzenie ministra skarbu uprawnia izby skarbowe do załatwiania we własnym zakresie umorzeń na podstawie art. 94 ustawy o państwowym podatku przemysłowym zaległości w podatku przemysłowym do kwoty 2.000 zł.

Ponadto izby skarbowe upoważniono do udzielania zezwoleń na ratałną spłatę wszelkich zaległości podatkowych na okres, nie przekraczający 12 miesięcy do kwoty zł. 100.000 dla poszczególnych płatników w ciągu roku budżetowego, nie licząc dodatków samorządowych kar za zwłokę i kosztów egzekucyjnych. Nadto minist. skarbu upoważniło izby skarbowe oraz urzędy podatkowe do obniżania kar za zwłokę.

Zwrot ceł za sprowadzane surowce

Dla poparcia eksportu wyrobów polskich wydano rozporządzenie, iż przy wywozie zagranicę ceraty, wytworzonej w kraju, zezwala się na zwrot cła, uiszczanego za sprowadzanie z zagranicy, zużyte do wyrobu tego towaru surowce: za 100 kg. ceraty na tkaninie jutowej — 30 zł., na innej tkaninie — 70 zł. Specjalnie rozporządzenie zezwala również na zwrot cła uiszczanego na sprowadzanie z zagranicy do wyrobu przędzy barwniki i chemikalja. Wreszcie wydane zostało rozporządzenie o zwrocie ceł przy wywozie cjanków, żelazo-cjanków oraz lugu potasowego, przyczem przy wywozie lugu potasowego, wytworzonego w kraju zwrot cła za sprowadzone z zagranicy materiały wynosi zł. 4 od 100 kg. lugu.

Wszystkie powyższe rozporządzenia wchodzi w życie z dniem 7 lutego rb.

Organizacja eksportu drzewa

Prace przygotowawcze co do utworzenia organizacji eksportowej drzewnej posuwają się szybko naprzód. W szczególności w najbliższych dniach szerszy komitet studjów załatwi projekty statutu, regulaminu oraz umowy komisowej, wy-

pracowane przez mec. dr. Kielskiego, oraz projekt, zawierający program praktycznej działalności przyszłej organizacji, a wkońcu postulaty organizacji co do przywilejów ze strony państwa, jak i co do kooperacji z administracją lasów państwowych, które to elaboraty przygotowuje dr. Białgłia. Wobec tego już za kilka dni będzie mogła rozpocząć się wstępna subskrypcja na akcje przyszłej spółki akcyjnej, a po jej dokonaniu założyciele będą mogli przeprowadzić wiążące konferencje z odpowiednimi resortami rządowymi, oraz z administracją lasów państwowych. Od wyniku tych konferencyj będzie zależała przemiana subskrypcji wstępnej w definitywną oraz formalne utworzenie spółki (PAP)

System koncesyjny dla przedsiębiorstw autobusowych

Ministerstwo robót publicznych po szczegółowym zbadaniu zagadnienia komunikacji i transportu samochodowego w Polsce — zdecydowało wprowadzić system koncesyjny dla przedsiębiorstw autobusowych.

Zagadnienie koncesyjne wywołało wiele sprzeciwów wśród sfer zainteresowanych. Zrzeszenia przedsiębiorców autobusowych oraz Izby przemysłowo-handlowe domagały się pozostawienia dotychczasowego stanu rzeczy, bowiem ich zdaniem, normalna konkurencja najszybciej doprowadziłaby do rozwoju sieci autobusowej w Polsce.

Władzą naczelną komunikacji autobusowej będzie państwowa komisja przewozów samochodowych, która pozostanie przy ministerstwie robót publicznych. W komisji tej weźną udział przedstawiciele ministerstw: komunikacji, poczty, spraw wojskowych, spraw wewnętrznych, skarbu i przemysłu.

Przy województwach czynane będą komisje wojewódzkie — z udziałem obywateli. Będą one miały prawo wydawania koncesyj.

Przy udzielaniu koncesyj będą brane pod uwagę kwalifikacje normalne i materjalne ubiegającego się o koncesję. W razie, gdyby kilku potentów, ubiegających się o koncesję, posiadało równe kwalifikacje, koncesja zostanie udzielona temu, kto zobowiąże się do korzystania z autobusów krajowego wyrobu.

Koncesyj autobusowych samorządom udzielać będzie wprost ministerstwo robót publicznych w porozumieniu z ministerstwem spraw wewnętrznych.

Regulacja austro-węgierskich długów przedwojennych

„Basler Nachrichten“ w korespondencji z Paryża o rozpoczętej tam na nowo konferencji w sprawie przedwojennych długów austro-węgierskich wywodzą co następuje:

Konferencja musiała ponownie zbadać obecny stan sprawy, ponieważ podpisana w dniu 31 października 1930 r. umowa nie została zratyfikowana przez wszystkie państwa sukcesyjne. W dniu 13 grudnia ub. r. po długotrwałych rokowaniach podpisali nareszcie wszyscy delegaci umowę dodatkową, zawierającą następujące postanowienia:

1) Wszystkie strony tj. 7 państw i caisse commune zobowiązują się ostatecznie nadać umowie z 31 października 1930 r. moc obowiązującą na przeciąg pięciu lat;

2) Państwom, które jeszcze nie zratyfikowały umowy z 31 października 1930 r. udziela się jednorocznego terminu do ratyfikacji;

3) po upływie tego terminu każdemu z państw, które ostatecznie nie zratyfikowało pomienionej umowy, przysługuje prawo w ciągu 4 lat zgłosić swoje przystąpienie do tej umowy;

4) jeśli by zaś do 1 listopada 1935 r. umowa z 31 października 1930 r. nie była w odpowiedni sposób zratyfikowana, a przystąpienie do niej nie by-

łoby zgłoszone, wówczas strony odzyskują pełną swobodę działania;

5) w myśl protokółów z Innsbrucka, umowy paryskiej i paryskiej umowy dodatkowej z 15 marca 1926 r. stan sprawy będzie musiał ponownie być zbadany.

Konferencja zbierze się na nowo w dniu 15 stycznia 1931 r. celem przyjęcia do wiadomości odpowiedzi państw na umowę dodatkową z 13 grudnia 1930 r. i dalszego obradowania nad niezakończonymi jeszcze kwestjami.

—o—

SYNDYKAT PORCELANY POWSTANIE WKRÓTCE. W najbliższym czasie powstać ma Związek Fabryk Porcelany w Polsce, którego celem będzie obrona tej gałęzi przemysłu przed rozprowadzaniem dumpingiem czeskim, jak również reprezentacja postulatów wobec władz. W skład Związku wejdą fabryki w Ćmielowie, Chodzieżu oraz fabryka Gieschego. Nowym związkim, którego siedzibą będzie Warszawa, objęte być mają również fabryki kamionki Marywil, Suchedniów i Kawenczyn

—o—

NADESLANE CZASOPISMA

„PRZEGLĄD SPÓŁDZIELCZY“ Miesięcznik poświęcony problemom spółdzielczości. Organ Powszechnego Związku na własnej pomocy opartych Spółdzielni we Lwowie. Adres Redakcji i Administracji: Lwów, Sykstuska 36

„WOJAZER“. Organ Związku Zawodowego Agentów i Wojażerów w Rzp. Polskiej. Adres: Warszawa, Sto Krzyska 15.

RADIO

PIĄTEK, 9 STYCZNIA

Kraków (313) 11:40 Przegl. prasy, PAT. 11:58 Sygnał, hejnał. 12:10 Gramof. 13:10 Kom. meteor. 15 Kom. gosp. 15:50 Lekcja j. franc. 16:15 Gramof. 17:15 Odczyt pt. „Komendant podziemnej Warszawy w 1914—15“ — wygl. pułk Z. Zygmuntowicz. 17:45 Muza lekka. 18:45 Rozmait., komun. 19:10 Odczyt w języku angielskim pt. „On Australja“ — wygl. Miss Ailoon Alpon. 19:30 Koncert między narod. z Wiednia, poświęcony utworom R. Straussa, w wykonaniu orkiestry wiedeńskiej. 21:45 Dziennik prasowy. 22 Komunikaty. 22:15 Skrz. poczt. radjotechn. bieżącą korespon. omówi p. W. Frenkel. 22:50 Retransmisje ze stacyj zagran. 24 Hejnał.

Lwów (385.1) 11:40—24 p. Kraków.

Katowice (408.7) 11:40 PAT. 11:58 Sygnał, hejnał. 12:10 Gramof. 13:10 Kom. meteor. 5 Kom. gosp. 15:20 Komun. 15:50 Lekcja j. franc. 16:15 Dla dzieci. 16:25 Gramof. 17:15 Odczyt ze Lwowa. 17:45 Koncert. 18:45 D. c. powieści. 19 Rozmait. 19:15 Odczyt 19:30 Koncert międzynarod. (p. Kraków). 21:45 Dziennik prasowy. 22 Kom. meteor. 22:15 Gramof. 23 Skrz. poczt. franc.

Wiedeń (516.3) 12, 15:25, 20, 22 Muz.

Budapeszt (550.5) 12:05, 17:50, 19:30, 21:45, 22:40 Muz.

Königswusterhausen (1635) 16:30, 19:30 Muz.

NADESLANE

Dr. J. KIRSCHNER

lekarz chorób nerwowych
powrócił

Karmelicka L. 10. — Tel. 100-32.
Godziny przyjęć: od 4—6 popoł. 49x

Adwokat 8g

Dr. Józef Brückner

prowadzi kancelarię adwokacką
w Krakowie, przy ul. Starowiślniej 44, II. p.

Adwokat Dr. M. WILDFEUER

otworzył kancelarię 50x
W BIELSKU, PL. SMOLKI 5

Członkini Wydziału tow. Helenie Springerowej z powodu zgonu Jej Matki składa wyraz głębokiego współczucia 36g
Stowarzyszenie Miedz. żyd. im. Adolfa Hirscha
w Wieliczce.

BERNARD SINGER

Przedruk wzbroniony

Podróż do Rosji sowieckiej

XII. Fabryka i „konwejer“

Na przedmieściu Moskwy za Sokolnikami w dzielnicy Bogorodskiej mieści się fabryka kaloszy. Krasnyj Bogatyr, istniała już jeszcze przed wojną. Nigdy Rosja nie posiadała własnego kauczuku, lecz rosyjskie kalosze znane były na całym świecie. „Przewodnik“, „Treugolnik“ cieszyły się jeszcze przed wojną popytem na rynkach zagranicznych. „Bogatyr“ wyrabiał również kalosze męskie i damskie boty itp. Fabryka naogół nie zmieniła swego wyglądu. Te same czerwone domy i bramka prowadząca do wejścia fabryki, te same paki, leżące na podwórzu. A jednak już u wejścia wyczuć można różnicę i ducha czasu.

Przed bramą dwie czarne tablice. Na jednej napis, w jakim stopniu robotnicy poszczególnych działów subskrybowali pożyczkę „piatilietka w cztery lata“, na drugiej tablicy wyszczególnienie, w jakim stopniu każdy cech fabryczny wywiązał się ze swego zadania, to znaczy, wykonał Promfimplan (plan przemysłowo-finansowy). Każdy cech umieszczony jest stosownie do wykonanego planu obok innego symbolu. Jeden mieści się tuż koło aeroplanu, a inny tuż koło żaby, jeden cech wykonął z szybkością aeroplanu swój plan i prześcignął wyznaczone mu zadanie, drugi wykonał jedynie 30 proc. planu.

Po porozumieniu się z kierownictwem fabryki przedstawiłem Komjaczekji oraz kierownik Agitpropu — komсомолец oprowadza nas po fabryce. Pierwsze czynności robotnicze nie różnią się niczym od czynności wykonywanych w innych fabrykach na całym świecie. Niema tam zresztą tych nowoczesnych maszyn, które Rosja sowiecka wprowadza do nowourządzonych fabryk, lub do starych dla racjonalizacji przemysłu.

W fabryce tej przed wojną pracowało 4000 robotników, a obecnie pracuje 7000 osób. Przed wojną wyrabiano 22000, dziś fabryka wyrabia 56000 par kaloszy dziennie, a sta rok 1930/31 produkcja ma zostać zwiększona i liczba robotników ma być również odpowiednio zwiększona.

Odpowiednio? Określenie to nie jest dokładne. Intensywność fabryki wzrosła, wydajność w Krasnym Bogatyrze wzrasta z miesiąca na miesiąc. Nie widziałem bata, któryby pędził robotników, nie stał nad nimi nadzorca, któryby surowym spojrzeniem poganiał niechętnych. Jednak istniał jeden bicz, którym nawzajem ludzie się popędzają. Na taśmie specjalnej poruszanej prądem elektrycznym kalosz przechodził z rąk do rąk, nikt nikomu ręcznie nie przekazywał kalosza, każdy dokonywał swojej funkcji na kaloszu i stawiał go z powrotem na taśmie (raczej deska poruszająca się mechanicznie). Kalosz obchodził w ten sposób kilkadziesiąt robotnic. Gdy jedna z robotnic wstrzymała o chwilę dłuższą kalosza, w szeregu powstaje zamęt. Nikt nikogo specjalnie nie gani, tylko oczy wszystkich z szeregu zwracają się w stronę tej która na chwilę wstrzymała się z wykonaniem na czas swojej funkcji. Oczy te pędzą, naganiają, bo tam dalej o kilkanaście kroków istnieje podobny szereg, a między jednym a drugim szeregiem jest

wyścig o wydajność, o wykonanie pracy, o jakość i o ilość. (soriewnowanie)

Nie nagrodzi majster za sprawność w wykonaniu, nie pochwali dyrektor za jakość roboty, istnieje inny bodziec, który pcha te szeregi naprzód. W szeregu konkurujących fabryk nazwisko „Krasnyj Bogatyr“ umieszczone będzie wśród przodujących. Wyścig z inną fabryką tejże produkcji może się skończyć zwycięstwem lub przegraną. Te wstęgi poruszające się mechanicznie, ten nowy system pracy w wielu działach przemysłu, to jest ten tak zwany „konwejer“ amerykański, stosowany w Stanach Zjednoczonych w imię racjonalizacji produkcji.

Co kilkanaście minut taśma staje. Robotnice odpoczywają. Na sali rozlega się śmiech młodych robotnic, zazdrosne spoglądanie jednego szeregu do drugiego, sprawdzanie wyścigu. Przy tych nowoczesnych sposobach pracy zostali umieszczeni robotnicy również o nowych nazwach. Nie jest to zwykły robotnik wykonujący mechanicznie swe funkcje. Wprowadza on nowy sposób pracy, zwiększa wydajność i wciąga resztę robotników do pracy na nową modłę, do wyścigu wydajności, jest żołnierzem w pierwszych szeregach na froncie pracy, ma przykładem swoim wciągnąć resztę robotników do walki i do zwycięstwa. Nie trzyma bomby ani granatu w ręku, ma w ręku kalosza, a jednak nosi bojową nazwę „udarnik“ (szturmowiec).

Zaraził entuzjazmem resztę fabryki, młody udarnik, przedmiot pośmiewiska w pierwsze dni pracy, prześcignął oczywiście przy „konwejerze“ szeregi pracujące poza konwejerem. Wytworzył się dzieńna przepaść między cyframi wydajności „udarników“ i resztą robotników. Nastąpił przełom. Stara brać pociągnęła za rytmem młodych.

Wśród maszyn huczących stoi stary robotnik, pracujący długo na tej fabryce. Twarz komsonołca uśmiecha się na jego widok. Przedstawia go nam. Nie jest gorszy od „udarników“, pobili ich w wyścigu pracy. Chciał również zdobyć palmę pierwszeństwa. Wynalazkiem swoim oszczędza fabryce kilkadziesiąt tysięcy rubli rocznie. Nie opatentował wynalazku, nie został nagłe dyrektorem lub kierownikiem fabryki. Ma jedynie otrzymać order z powodu zwycięstwa na froncie pracy.

W dziale chemicznym robotnicy pracują 4 godziny dziennie. Niema tam bowiem jeszcze nowoczesnych urządzeń i wyziewy szkodzą zdrowiu. Robotnicy w innych działach pracują siedem godzin dziennie. Praca jak wszędzie trwa 4 dni, a piąty dzień jest „wychodnym“ (świętecznym). Odpoczywa robotnik, lecz nie fabryka. Na dwie zmiany bez przerwy funkcjonuje przedsiębiorstwo (nieprerywka). Trust gumowy domaga się bowiem od fabryki zwiększenia intensywności pracy, wyrzucenia na rynek wewnętrzny większej ilości kaloszy. Trust gumowy wyrzuca na rynek zagraniczny (kosztem potrzeb wewnętrznych) ogromną ilość kaloszy, dostarcza, jak objaśnia obrazowo przewodnik dolary na maszyny do wyrabiania maszyn

wyrabiających maszyny.

Po drugiej stronie fabryki szereg domków robotniczych. Ulica nie została jeszcze wybrukowana, błoto uniemożliwia przebrnięcie z jednej strony na drugą. Przewodnik usprawiedliwia się, jakby ponosił winę nie tylko za niezabrukowaną ulicę, lecz za niepogodę i błoto.

Domki, zdawałoby się, że nowoczesne. W pokojach światło elektryczne, okna duże, natomiast niema tam kucharek gazowych. Rodziny robotnicze sprzeciwiły się wprowadzeniu gazu, wolały piec na starą modłę rosyjską, gdzie można czytać i spędzać czas w wolnych chwilach. W pokojach inowacja w postaci biurka. W wielu domach robotniczych ustawione zostały przy oknie stoliki lub biurka z książkami. Przy świetle elektrycznym w wolnych chwilach ma możliwość przekwalifikować się, pracować w „udarnom poriadkie“ nad samym sobą.

Domki nie należą jednak do wzorowych. Posiadają wady techniczne, przyczyną tych wad jest pośpiech. Robotnicy domagają się jaknajszybszego budowania domków, uważając, że wady w tych parterowych lub względnie jednopiętrowych domkach usuwać będzie można później, a kłeska „upłotnienia“ jest gorsza, niż kłeska niewygód. Fabryka odlicza robotnikom pewne sumy za mieszkanie, robotnicy zaś wnoszą niezależnie od sum następne płaconych specjalne kwoty na budowę domów.

Sprawa pieniędzy w tym wypadku nie odgrywa większej roli. Łatwiej bowiem o spłacenie na raty, większej kwoty, niż dostanie się do kolejki przy otrzymaniu domków. Uwzględniana jest w tym wypadku liczebność rodziny, a szczególnie dzieci w wieku szkolnym.

Niedaleko domów mieszkalnych mieści się ambulatorjum dwupiętrowe do dyspozycji robotników fabryki. W obszernych salach pracuje kilkadziesiąt lekarzy, ambulatorjum jest czynne kilkanaście godzin dziennie. Nadto istnieje specjalny oddział dla dzieci, urządzony według ostatnich wymogów techniki.

Gdy opuszczaliśmy kompleks gmachów fabryki, brnąc przez błotnistą ulicę, przewodnik wręczył mi kilka egzemplarzy gazety fabrycznej, która ukazuje się 3 razy w tygodniu. Gała była poświęcona zagadnieniom produkcji, pośpiechu i gatunku pracy, oraz aprowizacji fabryki. Wychodzi ona niezależnie od gazet ściennych, rozwieszanych w różnych cechach fabryki. I tu i tam piszą robotnicy, wszędzie jedna i ta sama nuta; dogonić, przegonić, nie przerwać ani na chwilę pracy, w kolejce bowiem czeka następny. Wszędzie ten sam „konwejer“.

Gała Rosja sowiecka zostaje wciągnięta coraz więcej w jeden „konwejer“. Kto nauczył się dziś rano czytać, musi już dziś wieczorem uczyć innych, kto został dziś majsterem, musi już wieczorem uczyć innych majsterstwa. Żelazo zdobyte w hułach nie zna odpoczynku, czeka już fabryka stalowa dla przerobienia go w traktor, a na wsi czekają już niecierpliwie na traktor, który przyjdzie z miasta. Wieś dostarcza zboża do wagonów, miasto czeka już niecierpliwie na dowóz ze wsi. Jeden czeka niecierpliwie na skończone funkcje drugiego. Mały zamęt, a maszyna staje na chwilę. „konwejer“ psuje się, i oczy wszystkich w szeregu zwracają się w stronę wyrwy (prorywu), mąciela piatilietki.

MANFRED STURMANN.

Rozstanie z Europą

(Przełożył Dr. Karol Klein).

(2) (Ciąg dalszy).

Tymczasem pobyt w Wrocławiu miał się rozwinąć zupełnie inaczej niż się pierwotnie spodziewano. W planie były wspólne chwile z przyjaciółm, narada z nim w jednej sprawie spadkowej, w której zamierzałem dać mu pełnomocnictwo, by w możliwie najkrótszym czasie zakończyć podczas mojej nieobecności rokowania, niedoprowadzone jeszcze do żadnego rezultatu. Miały to być godzinny spokój. Miały oznaczać ciche wydźwignię, nic więcej.

Z woli losu jednak stało się inaczej: godziny spokoju przemieniły się w godziny niesłychanego poruszenia. Potoczyło się przeyście, które mnie prawie rozszarpało, tak gwałtownie, tak szybko przeszło przede mną. I teraz jeszcze, gdy to piszę, nie mogę przejrzeć bez reszty tego, co przeżyłem. Ale to przybrało we mnie postać, jest we mnie wryte jak litery imienia kochanki w korze drzewa. Opuściłem Europę jakby w odurzeniu, jakby w półśnie wsiadłem na okręt w Trieście. Jaskrawo, jaskrawo szalała we mnie radość, płakało coś we mnie i trzeba było dni całych do odzyskania hartu, który jest warunkiem wstępnym w każdym życiu osadniczym. Miałem niemile poczucie zdra-

dy na przyjacieli. Rychło odegnano mnie od niego, coś między nas wtargnęło — i byliśmy od siebie oddzieleni, jakgdyby nosząca nas ziemia rozstała się nagle. Nie widziałem jego ręki, wyciągniętej za mną...

Z szumem wsunął się pociąg w rozległą halę dworcową. Podniosłem się z miejsca dopiero wtedy, gdy wagon był już prawie pusty. Ponieważ tak jak z początku jądza wydała mi się nieskończoną — tak teraz byłem zdziwiony usłyszawszy z ust otyłego konduktora „Wrocław“. Opuściłem wagon w cudownym napięciu. Kreutzbach podbiegł do mnie. Jakże się ucieszył! Pocziwiec nie uknął stąd nazbyt wcześnie, ponieważ w chwili, gdy mój zeskokczył ze stopnia wagonu, pociąg był już prawie pusty — a on stał jeszcze w oczekiwaniu z anielską cierpliwością.

Jechaliśmy ulicą Ogrodową o zachodzie. Zadymska śnieżna uspokoiła się i wielkie tłumy ludzi tłoczyły się za szybami tramwaju. Była godzina 7 wieczór, zamykano sklepy. Kreutzbach opowiadał, gdyśmy po przybyciu do jego mieszkania obok trzaskającego pieca herbatę pili, że ma widoki na wiosnę pojechać do Japonii. Nastrojowy opis podróży po Włoszech ogólnie się podobał i nakłonił wydawcę do zgody na nową podróż. W ostatnich miesiącach zdobył wielkie powodzenie (tak, jedną z jego książek wyróżniono nagrodą poetycką), i wyglądał lepiej niż wtedy, gdyśmy kując plany,

przesiadali po salach wykładowych i odczytach. Przez pewien czas jeszcze trwaliśmy w ożywieniu i rozmawialiśmy z tą serdecznością, która nas z każdym spotkaniem jeszcze silniej związywała. Miałem zamiar moją prośbę w sprawie spadku przesunąć na dzień następny, by tym spopolitym tematem nie zamącić pierwszych godzin naszego widzenia. Dziwnym sposobem jednak nie doszło już nigdy do rozmowy o tem, ponieważ linia wypadków dnia następnego miała przebieg tak stromy, tak nieoczekiwany, tak wszystko inne spychający, że zapomniałem o Kreutzbachu, u którego wizyta była właściwym celem tej podróży do Wrocławia, że obszedłem się z nim po macosze — i opuściłem go bez najślabszego słowa pożegnania.

Tego wieczoru byliśmy długo z sobą, jakgdybym pragnął czas wyzyskać w przecuciu tego co miało nastąpić — i zgasiliśmy lampę dopiero wtedy, gdy udorzenie czwarte zegara zwiastowało ranek.

Następnego dnia postanowiłem — było to wieczorem, gdy zapadła już prawie zupełna ciemność — odszukać przyjaciół, w których kole przyżyciem wygodne i zasobne w naukę godziny.

Dom pana K. znajdował się przy końcu ulicy Cesarza Wilhelma, tam, gdzie w rzędy domów wpa-dają luki a poważne fronty są przerywane małymi ogrodami willi. Długi łańcuch wspomnień sięgał do tego wykwintnego budynku, utrzymanego w so-

Z okazji „Tygodnia Wszechśw. Związku „Makkabi“ odbędą się w sobotę, dnia 10 b. m. o godz. 7 wiecz. w lokalu Ż. K. S. Makkab przy ulicy Gertrudy 16

na którym referaty n. t. „Sport i gymnastyka, jako cel i środek do celu“ wygłoszą: **Adw. Dr. SZYMON FELBLUM i inż. BERNARD ZIMMERMANN**

Echa Brześcia

List dra Diamanda do pos. Ciołkosza

„Robotnik“ ogłasza następujące „pozdrowienie dla więźniów brzeskich“, nadesłane przez dra Diamanda na ręce posła Ciołkosza:

Kochany Towarzystwo!

Pragnę powitać Was na wolności. Słowa te w tych czasach i wobec Was mają szczególnie znaczenie i szczególnie dźwięk. Wobec tego, coście przeszli, błędna wspomnienia rzekomo ciężkich początków ruchu socjalistycznego, jego niebezpieczeństw i rzekomo okrutnych prześladowań.

Odbywa się pod wrażeniem Brześcia pewien odruch, ale mimo to zdaje mi się, żeśmy społeczeństwa naszego nie znali Opromienione przez poezję romantyczną społeczeństwo żyło w podnieconych gwaltami duszach poetów, było wyrazem pragnień, których nierealność zakrywał ucisk nie pozwalający na objawienie prawdziwej duszy społeczeństwa. Kodeksy karne, będące wyrazem wcale nie nowoczesnych dążeń, czynią każdego odpowiedzialnym, kto o zbrodniach dokonanych czy zamierzonych wiedział i nie usiłował im się przeciwstawić czy zapobiec Czy nie musimy wszyscy poza Brześciem czuć się współwinnymi zbrodni brzeskiej, mimo, żeśmy całej tej grozy nie znali?

Nie widziałem osobiście nikogo z męczenników brzeskich, ale to co wiem z drugiej ręki, wstrząsa mną do głębi i zaciemnia horyzont, jaki ten świat straszny... Byłem w Towrze londyńskim, przechodziłem przez most jeków w Wenecji, oglądałem podczas kongresu socjalistycznego wyspę tortur pod Maryslją, zdawało mi się, że rozumiem te okrucieństwa, że potrafię ich możliwie wytlumaczyć duchem czasu, niskością kultury, niezrozumieniem wartości jednostki i jej świętych praw, ale teraz — po rewolucji francuskiej, po konstytucji 3 maja, takie straszne okrutne barbarzyństwo, nie, tego zrozumieć nie mogę. Tyle podłości wobec tych, którzy tworzyli rdzeń walczących o wyzwolenie narodu, wierząc, że wolność państwa, jest sumą wolności jego obywateli Jaka straszna pomyłka, gdzież jest nasza Polska, Polska wolności, honoru, szlachetności, czci obywatelskiej? Gdzież jest to wszystko, co najszlachetniejsze umysły świata, najwybitniejsi jego myśliciele Polsce przypisywali — nietylko Mickiewicz i Słowacki, nietylko plejady po nich, ale Karol Marks i szeregi jego następców? Czy rzeczywiście czasem po odbudowaniu państwa, po urzeczywistnieniu marzeń kwiatu ludzkości, danem było dożycie faktów, które krzyczą w niebogłosy „myliliście się, ulegliście straszniemu złudzeniu“?

Mimo to wszystko wien, że zdolano Was katować, Was, bohaterów Brześcia, ale nie zdolano Was złamać.

Wierzę, że praca pójdzie dalej, praca ciężka i żmudna i ofiarna i że przyjdzie czas wymarzony

nie ciemnobrunatnym, z płaskim dachem, wygodnym wjazdem i z trzema dużymi oknami spoczywającym jakgdyby na ornamentach z linii meandrów.

Zadzwoniłem i byłem przerażony, gdyż wpadło mi na myśl, że zapomniałem zmienić ubranie przy tej furcie, przy której zwykło się stawać wieczorem tylko w ciemnych okryciach, z pewną odświętnością, byli tam przecież zawsze ludzie, których obecność wymagała układu i konwersansu towarzyskiego, przy tej furcie zatem stałem w ubraniu z paskowanego, twardego aksaminu, w sztych kowanych pończochach, w przeciągniętych fluszczem bucikach, których gwoździe wbilyby się tam głęboko w miękkie dywany.

Sądziłem jednak, że w tem ubraniu będę się czuł pewniejszy: miałem się zetknąć z tym światem, nie tracąc równocześnie oznak świata mojego: miałem pożegnać się, nie lgnąc do przeszłości, już w moich nowych, do pewnego stopnia, dniach. Po nieważ tak jak podróżny mijają szybko najpiękniejsze krajobrazy, nie mogąc szumiącemu pociągowi nakazać postoju, i tylko wyciąga rękę przez okno pod nacisk powietrza, by wyobrazić sobie, że dotknął jednego z tych bogatych ogrodów, kuszących do odpoczynku — i ja pragnąłem w przelocie musnąć tylko te miejsca i ludzi, bez zatrzymywania się, by zabrać z sobą wspomnienie wiodoku

(Oleg dalszy nastąpi.)

ZEBRANIE MI NIFESTACYJNE

na którym referaty n. t. „Sport i gymnastyka, jako cel i środek do celu“ wygłoszą: **Adw. Dr. SZYMON FELBLUM i inż. BERNARD ZIMMERMANN**

i uteskniony, że sprawdzą się przepowiednie o społeczeństwie szlachetnym, wolnym, miłującym i szanującym się wzajemnie. W tem zrozumieniu witam Was na wolności, serdeczny uścisk dłoni“

List otwarty Wł. Studnickiego

W sanacyjnym (!) „Przełomie“ ogłasza znany publicysta p. Władysław Studnicki list otwarty do posłów i senatorów BB., z którego przytaczamy poniższe ustępy:

„Wiemy jak postępowano z więźniami w Brześciu. Było to poniewieranie godności ludzkiej, na jakie dotychczas zdobywały się tylko barbarzyńskie narody azjatyckie. Cóż o tem powie świat? Po sprawie brzeskiej da wiarę wszelkim przesadnym wieściom o krzywdach naszych mniejszości narodowych. W państwie bowiem, gdzie katują i poniewierają byłych i przyszłych posłów, byłych ministrów, ozdobionych najwyższymi orderami za ważne zasługi państwowe, jak mogą postępować ze zwykłym obywatelem, zwłaszcza należącym do mniejszości narodowej Okrucieństwa w Brześciu, to gryząca plama, szkadząca całemu naszemu organizmowi państwowemu. Jedyne antidotum na jej truciznę jest mocna reakcja Wszyscy, winni okrucieństw w Brześciu, muszą być należycie ukarani W armji polskiej nie mogą być cierpiący oficerowie, znęcający się nad więźniami W sądownictwie nie może być tolerowany sędzia lub prokurator, który dopuścił do tego wszystkiego, co się w Brześciu działo Nie może reprezentować sprawiedliwości państwowej ten, który był prokuratorem w sprawie uwięzionych posłów w Brześciu.

Kto chce reformy, kto chce uzdrowienia stosunków naszych, kto ma choć trochę poczucia szlachetności, ten powinien stanąć dzisiaj w szeregi zwalczających gwalt i poniewieranie godności ludzkiej.

Blok bezpartyjny współpracy z rządem winien skierować rząd ku ukaraniu winnych i daniu zadość uczynienia poszkodowanym. To da pewien kredyt moralny Blokowi, który wyjdzie na korzyść rządu i musi wywołać korzystne zmiany w jego składzie“

Protest literatów i artystów

Wczorajszy „Robotnik“ zamieszcza następujący protest zbiorowy:

Ujawnione w interpelacji sejmowej wiadomości o losie więźniów brzeskich, wiadomości o aktach gwałtu, dokonywanego na bezbronnych więźniach, wstrząsnęły do głębi opinię publiczną, wywołując w duszach wszystkich uczciwych ludzi niezależnie od ich poglądów politycznych protest przeciwko pogwałceniu praw obywatela i sponiewieraniu godności człowieka w Polsce.

Fakty ujawnione w tej interpelacji godzą, jak to słusznie stwierdza list otwarty profesorów Uniwersytetu Jagiellońskiego, w moralne podstawy życia społecznego i politycznego, a przez to samo zagrażają rozwojowi, a nawet istnieniu państwa polskiego.

Uważając, że opinii publicznej nie wolno sankcjonować milczeniem, sprawy Brześcia, protestujemy przeciwko haniebnemu znęcaniu się nad więźniami w Brześciu.

W imię zdrowej atmosfery moralnej społeczeństwa — żądamy bezstronnego i uczciwego wyświeqlenia sprawy oraz ukarania winnych

Lucjan Andre, Jan Nepomucen Miller, Mery Litauer, Henryk Stażewski, Aleksander Rafałowski, Jerzy Kuncewicz, Anatol Siera, Andrzej Strug, Adam Malicki, Jerzy Pański, Juliusz Gierman, St. O Chrostowski, Józef Moszyński, Marian Kister, Hanna Januszevska, Mieczysław Wallis, Kazimierz Paczkowski, Stanisław R Dobrowski, Aniela Cukierówna, Juliusz Wirski, Wacław Gebelner, Dr. Gustaw Bychowski, Dr. Edward Boye, Andrzej Wolica, Paweł Krzowski, Stanisław M Saliński, Antoni Michalak, Jakób Morikowicz, Władysław Walter, Mieczysław Szerling, Franciszek Baturewicz, Zbigniew Unitowski, Hanna Morkowiczówna, Eljasz Kanarek.

Oświadczeni pisarzy z obozu pro-rządowego

Najbliższy numer tygodnika „Wiadomości Literackie“ zawierać będzie trzy oświadczenia przedstawicieli literatury polskiej, związanych

z obozem prorządowym na temat znanych wypadków brzeskich. Oświadczenia te brzmią:

BOY-ZELEŃSKI

„Wobec braku wspólnej akcji pisarzy w sprawie okropności brzeskich pragnę — poza wszelką polityką, stojąc na stanowisku czysto ludzkim — przyłączyć się do głosu tych, którzy protestują przeciwko znęcaniu się nad więźniami i poniewieraniu godności człowieka.

Dr. Boy Zeleński“.

JULJAN TUWIM

„Od chwili ujawnienia w interpelacji sejmowej okropnych szczegółów traktowania więźniów brzeskich, odbywają się nieustanne narady literatów nad zredagowaniem oświadczenia w tej bolesnej sprawie. Narady te mają charakter rozmów prywatnych, gdyż zarządy związków literackich nie uznały dotychczas za stosowne lub możliwe, aby stanowisko pisarza sprecyzowane zostało na gruncie wystąpienia korporacyjnego Każdy nieomal projekt protestu zaczynał się od słów zastrzeżenia, aby go nie kładziono na szali walk partyjnych, lecz ujmowano wyłącznie jako odruch uczuciowy ludzkich. Gdy jednak o protesty literatów dopominać się zaczęły aktywnie ugrupowania, którzy odmawiałam prawa do wglądania w moje sumienie obywatela i poety, gdyż aż nazbyt wyrażym atutem walki politycznej stać się nogą własną owe protesty w rękach tych „zdziwionych“ i „oczekujących“, którzy zazwyczaj nieczemu się nie dźwią i niczego nie oczekują, gdy w sprawie milczenia literatów najdonioślej odzywać się zaczął głos tego odłamku myśli politycznej, który wszelki inny odruch mego sumienia obywatelskiego traktował zawsze jako szerszenie „zarazy moralnej“, lub wręcz zbrodnię — postanowiłem samodzielnie oświadczyć, co następuje:

Znęcanie się nad bezbronnymi uważam za hanbę i twierdzę, że niema tak wzniosłego celu (gdymy nawet o jakiejś potwornej „celowości“ tej ohydy mowa być mogła), któryby środki takie usprawiedliwiał. Rzecz jest elementarna i nie podlega żadnej dyskusji.

Juljan Tuwim“.

KAZIMIERZ WIERZYŃSKI

„W związku z przygotowaniem oświadczeniem literatów w sprawie zajść brzeskich, pod które nie mogę położyć mego nazwiska, proszę uprzejmie o zamieszczenie następującego listu:

Ujawnienia akcji okrucieństwa w stosunku do więźniów osadzonych w Brześciu są zdarzeniem, które musi wywołać odrazę i przejmujący wstrząs moralny. Nie wchodząc w rozpoznanie walki politycznej pomiędzy obozem, w którego pracy widzę pomyślność Polski i jego przeciwnikami — czuję się wobec mego sumienia zmuszony potępić znęcanie się nad więźniami jaknajbardziej stanowczo. W oświadczeniu tem nie mogę jednocześnie przemilczeć zjawiska, że wszelkie głosy publiczne, występujące z pobudek moralnych przeciw zajściom w Brześciu wyzyskiwane są w miarę czasu coraz jaskrawiej, jako atut niedwuznacznej i doraźnej agitacji politycznej. Usiłuje ona w krau, i nawet zagranicą wyrwać sugestję, akoby w Polsce cały sens bytu państwowego straszcał się do sprawy brzeskiej i jakoby dorobek narodowy uzyskany pod przewodnictwem najwspanialszej postaci naszych czasów na drodze chwały i poświęcenia mógł po jednym wstrząsie runąć w ponurą ciemnicę więziennego lochu.

Akcja ta, która z premedytacją i systematycznie używa odruchów cudzego sumienia do argumentów własnej obludy i przewrotności, przybrała w stosunku do literatów cechy wprost ubliżające i niedalekie od delatorstwa przed opinią publiczną.

Jestem ponad wszystko przekonany, że w wiadomości pisarzy polskich zajęcia brzeskie zapadły o wiele głębiej niż przyczyniła je moralność polityczna pewnych partyj, lecz jednocześnie nie opuszcza mnie, niestety pewność, że z protestów literatów odniosą więcej korzyści ciemne siły, niż zaznają po nim ulgi ludzie szlachetni i uczciwi. Pewność ta sprawia, że zabieram głos oddzielnie i ziewała mnie do wyrażenia pogardy metodom ludzi, którzy najistotniejsze głosy odczuwania i rozumowania ludzkiego przyjmują ze świadomościem szalbierstwem i perfidią

Kazimierz Wierzyński“.

Ponadto tenże numer „Wiadomości Literackich“ przyniesie list znanego pisarza Brunona Winawera, który prosi o zaznaczenie, że przyłącza się jako b asystent politechniki warszawskiej do odezwy dawniejszych swych kolegów tj asystentów i profesorów politechniki warszawskiej.

KRONIKA

STYCZEŃWschód
słońca
7 m. 43

9

Piątek
11 Thebet 5691Zachód
słońca
15 m. 42

Przed akcją na Keren Hajesod w Krakowie

Prace przygotowawcze do nowej akcji na rzecz Keren Hajesod w Krakowie są w pełnym toku. Dzięki energicznej współpracy komitetu obywatelskiego udało się w ciągu ostatnich 2 tygodni w dużej mierze zlikwidować zaległości z tytułu zeszłorocznych zobowiązań, a nadto przygotować zakrojony na wielką skalę plan rozszerzenia podziału K. H. w Krakowie przez podwojenie ilości opodatkowanych.

Tej sprawie poświęcone było ostatnie posiedzenie obywatelskiej komisji technicznej, które odbyło się 5 bm pod przewodnictwem adw. dra M. Spiegla. Po wysłuchaniu referatu dyr. M. Finkelsteina wywiązała się ożywiona dyskusja, w której wzięli udział m. in. dr. Terlo, dr. A. Laub, poczem powzięto odpowiednie uchwały, w myśl których poczęta się prace przygotowawcze najbliższych dni.

Akcja krakowska rozpocznie się definitywnie w drugiej połowie bieżącego miesiąca wielką Akademią palestyńską ze współudziałem prezydenta org. sjon. w Niemczech p. Kurta Blumenfelda, który w tym celu na krótko zawita do Krakowa. W Akademii wezmą nadto udział przedstawiciele Jewish Agency i innych instytucji społecznych Krakowa.

Wobec znacznego zainteresowania dla tej galei pracy palestyńskiej, tak doniosłej w obliczu rozlicznych trudności, na jakie u progu realizacji napotyka ruch sjonistyczny, należy żywić nadzieję, że akcją tegoroczną uwieńczy pełny sukces, czem żydostwo krakowskie wystawi sobie raz jeszcze chlubne świadectwo.

Do wszystkich kierowników akcji szekłowej

Likwidacja tegorocznej akcji

Dotychczas przekazaliśmy do Egzekutywy w Londynie za 11.000 szekli. Relacje nadchodzące z poszczególnych miast naszej dzielnicy wykazują, że prawie wszystkie miasta osiągnęły, a niektóre w dość znacznej liczbie przekroczyły nałożony na nie kontyngent. Likwidacja jednak musi być przeprowadzona w terminie wyznaczonym przez Egzekutywę londyńską. Dlatego zwracamy się tą drogą do wszystkich Lokalnych Komisji Szekłowych z prośbą, by natychmiast przekazały wszystkie wpływy wraz z bloczkami i spisem szekłowców wedle odcinków (numer szekła musi być na liście wyszczególniony). Zaznaczamy, że Centralna Komisja Szekłowa musi w poniedziałek ostateczny wynik wraz z pieniędzmi przesłać do Londynu. Pieniądze po tym terminie wysłane do Londynu nie będą uznane jako szekłowe z prawem wyborczym na najbliższy Kongres. Zwracamy na ten moment uwagę wszystkim kierownikom akcji szekłowej na prowincji i prosimy dla uniknięcia nieporozumień przesyłać ostatecznie pieniądze w piątek, sobotę lub w ostatnim terminie w poniedziałek, ale telegraficznie.

Centralna Komisja Szekłowa dla Zachodniej
Małopolski i Śląska

Do posiadaczy bloków szekłowych w Krakowie

Zwracamy się tą drogą ponownie do wszystkich posiadaczy bloków szekłowych w Krakowie, by przestali takowe wraz z pieniędzmi do biura Organizacji Sjonistycznej, Stradom 15. Tegoroczna akcja szekłowa musi być zlikwidowana najpóźniej do niedzieli 11 bm, pieniądze po tym terminie przesłane nie będą więcej uznawane jako szekłowe z prawem wyborczym na najbliższy Kongres. Opóźnienie w likwidacji akcji szekłowej narzą nas na niepotrzebne koszty, gdyż musielibyśmy do posiadaczy bloków szekłowych wysłać specjalnego inkasenta. Pieniądze można przesłać na konto PKO. 405 959, a bloki jako „druk” na adres Organizacji, Stradom 15.

Lokalna Komisja Szekłowa w Krakowie.

Powszechny spis dzieci w wieku szkolnym

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z Głównym Urzędem Statystycznym zarządziło w roku bieżącym, aby we wszystkich szkołach na terenie całej Polski, począwszy od ochronek aż do szkół wyższych, opracowane zostały różnego rodzaju statystyki, dotyczące dzieci i młodzieży. Oprócz statystyki szkolnej, przeprowadzony zostanie na wiosnę 1931 roku powszechny spis dzieci. Zebrane materiały zostaną szczegółowo opracowane przez Ministerstwo oraz przez Główny Urząd Statystyczny i będą opublikowane w szeregu wydawnictw Min. W. R. i O. P. Materiały te posłużą do planowego zaprojektowania pracy organizacyjnej w szkolnictwie lat najbliższych.

Nieporządki na kolejach

O ile punktualność kursowania pociągów w ostatnich czasach pozostaje bez zarzutu, o tyle same pociągi pod wieloma względami wymagają ingerencji władz sanitarnych. W większości wagonów brak jest wody w zbiornikach toaletowych. Wskutek braku wody szaleją się często zanieczyszczone i zatrująjące powietrze w wagonach.

Również zwrócić należy uwagę na to, że w wielu wypadkach wagony są zbyt rzadko zamiatane i nie są odkurzone. Wreszcie skarży się publiczność, że wagony są ogrzewane bez miary, do kilkudziesięciu stopni (notowano 35 do 40 stopni gorąca w wagonach), co odbija się ujemnie na zdrowiu pasażerów. W tych sprawach władze sanitarne mają interwenjować u ministra komunikacji.

Ostatnie stadium śledztwa w sprawie Lubartowskiej

Jak się dowiadujemy, śledztwo w sprawie Marji Lubartowskiej, laborantki szpitala epidemicznego i żony urzędnika pocztowego, stojącej pod zarzutem otrucia dwóch pasierbów zarazkami czerwonki, dotąd nie zostało zakończone. Zwłoka w toku śledztwa spowodowana była długotrwałym badaniem wnętrzości tragicznie zmarłych chłopców, oraz resztek pożywienia w Zakładzie chemii lekarskiej U. J. Obecnie wyniki tych badań zostały już przekazane sędziemu śledczemu dr. Czuchajowskiemu, który z kolei przesłał cały materiał śledczy lekarzom sądowym dla wydania orzeczenia lekarskiego. Po otrzymaniu tego orzeczenia sędzia śledczy poweźmie decyzję, czy przedłoży prokuraturze wniosek o postawienie Lubartowskiej w stan oskarżenia, wzgl. o umorzenie przeciw niej śledztwa. Lubartowska znajduje się, jak wiadomo, na wolnej stopie mimo toczącego się śledztwa sądowego o zbrodnię skrytobójczego morderstwa.

Nieudane włamanie do mieszkania rabina Kornitzera

Policja aresztowała Cwiklińskiego Aleksandra (lat 29), Paźdźcie Piotra (lat 21) i Goryla Jana (lat 26) którzy w dniu 7 bm. włamali się do mieszkania Leona Leona przy ul. Brzozowej 1. 17, gdzie skradli biżuterię wartości 100 złotych i spłoszili zbiegli. Obserwowani przez 2 posterunkowych udali się na ulicę Orzeszkowej, gdzie weszli do jednej z bram, w podwórzu i zbadali, w którym mieszkaniu się nie świeci, poczem udali się do mieszkania rabina Kornitzera przy ul. Orzeszkowej 10, gdzie usiłowali włamać się do mieszkania, jednak w tej chwili zostali ujęci przez wymienionych posterunkowych. Przy przytrzymanych znaleziono łom żelazny oraz kilka najnowszych systemu wytrychów. W czasie doprowadzenia do komisariatu, Cwikliński wy dobył niespostrzeżenie pastylki sublimatowe z których 3 zjadł zażył, 2 zostały mu odebrane przez doprowadzające go posterunkowe. Cwikliński został przewieziony do szpitala św. Łazarza, poczem po wypompowaniu żołądka odwieziono go na IV. komisariat, celem przeprowadzenia dalszych dochodzeń.

— **NOCNY DYŻUR APTEK** Dziś w nocy z piątku na sobotę mają dyżur apteki: Rynek 22, ul. Florjańska 15, Karmelińska 23, al. 29 Listopada 5, ul. Dietla 76 i Rynek podgórski 9.

— **SZEKLE W KRAKOWIE NABYC MOŻNA:** firma Landau Długa 30, biuro dzienników Bloch Gerturdy. Organizacja Sjonistyczna Stradom 15.

— **W SPRAWIE GODZIN POLICYJNYCH DLA PRZEDSIĘBIORSTW GOSPODNIOSZYŃKARSKICH.** Starostwo grodzkie komunikuje, że zezwolenia na przedłużenie godzin policyjnych wydane przed 1/1 1930 r. utraciły moc obowiązującą, gdyż ważne są one tylko na rok. Celem uzyskania ponownego zezwolenia na przedłużenie godzin policyjnych, należy wnieść prośbę do Starostwa grodzkiego w terminie do 15 bm. Uzyskane natomiast zezwolenia na przedłużenie go-

dzin policyjnych w r. 1930 należy przedłożyć w Starostwie grodzkim do dnia 15 bm., celem widymowania i ujęcia tychże w ewidencje.

— **DEFRAUDACJA W URZĘDZIE KOLEJOWYM.** Jak się dowiadujemy, krakowskie władze sądowe zajęły się niejakim Stefanem Perecem (lat 30), kancelistą w sekcji utrzymania krakowskiej dyrekcji kolejki. Perec stoi pod zarzutem sprzeniewierzenia w księży kwoty pieniężnej na szkodę skarbu kolejowego. Dotąd ustalono brak kwoty 8.000 zł, sprzeniewierzonej przez Pereca, który — jak słychać — przyznał się do defraudacji. Osadzono go w areszcie śledczym.

— **TRAGICZNY WYPADK KOLEJOWY.** Onegdaj uległ nieszczęśliwemu wypadkowi na dworcu kolejowym w Żywcu Józef Cięćcierga, sekretarz sądu okręgowego w Krakowie, który przy wysiadaniu z pociągu osobowego dostał się pod koła przetokowej lokomotywy, które odcięły mu głowę i zmiażdżyły górną część ciała tak, że śmierć nastąpiła momentalnie.

— **UJĘCIE SPRAWCÓW WŁAMANIA NA UL. SZEWSKIEJ.** Na skutek energicznych dochodzeń organów policji zostali ujawnieni i przyaresztowani sprawcy włamania do składu broni pod firmą R. Gliński przy ulicy Szeńskiej 1. 2. mający na swoim koncie również cały szereg innych kradzieży, dokonanych w ostatnich czasach na terenie miasta Krakowa. Są nimi: Woliński Zbigniew (lat 22), Czepiel Franciszek (lat 18) i Toporek Walerjusz (lat 22), wszyscy bez stałego miejsca zamieszkania. Aresztowania dokonano w mieszkaniu pasera Jana Tomaszynskiego, przy ul. Ojcowskiej 1. 2 w chwili gdy członkowie bandy układał plany dalszych wypraw złodziejskich. W czasie rewizji w ogrodzie, przylegającym do mieszkania Tomaszynskiego w oszalowaniu słomianem mieszkaniu znaleziono 1 rewolwer automatyczny F. N. kal. 9 mm, 2 rewolwery bębnowe, 1 straszak nóżkowy, 1 bokserski oraz komplet maszynki do gotenia. Przedmioty te pochodzące z kradzieży ze sklepu Glińskiego oraz firmy Flora przy ul. Szeńskiej 1. 13, zostały zwrócone poszkodowanemu. Nadto przy osobistej rewizji u Wolińskiego Zbigniewa, przywódcy bandy znaleziono 1 długi, kilka kluczy, oraz pięćdziesiąt do przepływanego kraju. Pasera Tomaszynskiego również przytrzymano i wraz z pozostałymi reżimicznymi osadzono w więzieniach sądowych.

— **ZŁODZIEJ KOŚCIELNY.** W ręce policji wpadł Zawila Tadeusz (lat 28) rzekomo pomocnik biurowy bez zajęcia, zam. przy ul. Piekarskiej za usiłowaną kradzież skarbowki w kaplicy na omentarzu rakowski. Przy Zawilem znaleziono 3 duże klucze, które jak stwierdzono skradł w kościele O. O. Dominikanów; nadto Zawila posiadała 3 małe kawalki srebrne pozłacane, odlamane z monstrancji, pochodzące niezawodnie z kradzieży kościelnej.

— **POŻAR W SKLEPIE PRZY UL. DIETLA.** Wczoraj, o godz. 6.20 w sklepie galanterijnym Nachhausera Izaaka, przy ul. Dietłowskiej 63, powstał pożar od pozostawionego w szuflce popiołu z żarem. Pożar objął cały sklep. Zawezwana straż pożarna ogień ugasiła. Szkoda wynosi około 15 tysięcy złotych w towarach i urządzeniach sklepowym.

— **A WIĘC JUTRO!** Jutro spotkamy się na dancingu-barze urządzonym staraniem Zjednoczenia Kobiet Żydowskich WIZO. Spotkamy się w salach Bolońskiego Rynek Gł. 34, I. p. i zabawimy się tańcem, rewją kabaretową, wesołymi niespodziankami i — tajemną chiromantką wschodnią, która powie każdemu rzeczy przyjemne i nieprzyjemne. Nadwątlone tańcem i śmiechem siły pokrzepimy w bufecie świetnym i taniemi smakolymkami... **A więc do jutra w salach Bolońskiego!** Zamówienia na stoliki przyjmuje się w sobotę w sali Bolońskiego tel. 104-65 od godz. 11-tej przedpołudniem.

Z KRONIKI ŻAŁOBNEJ.

Bp. ELJASZ GOTTLOB. Z Grybowa piszą nam: Dnia 7 bm. zmarł w Grybowie bp. Eljasz Gottlob, przeżywszy lat 72. Zmarły piastował szereg godności w żydowskich instytucjach społecznych i filantropijnych. Bp. Eljasz Gottlob był jednym z założycieli żydowskiej Spółdzielni kredytowej w Grybowie i od pierwszej chwili pełnił on bezinteresownie funkcję Dyrektora i skarbnika Spółdzielni.

W godzinę po zgonie bpa. Eljasza Gottloba odbyło się wspólne posiedzenie Rady Nadzorczej i Zarządu Banku Spółdzielczego, na którym uczczono pamięć zmarłego Dyrektora, uchwalono wyasygnować kwotę 50 dolarów na imię zmarłego na rzecz Stow. Gemilat Chesed w Grybowie, a na znak żałoby zamieszono na jeden dzień urzędowanie w Banku.

Śmierć bpa. Eljasza Gottloba wywołała szczerą żal i smutek wśród tubyjszego żydostwa, a pogrzeb odbył się przy udziale całej ludności żydowskiej.

ZMARLI: Perla Langer 1. 89, Frieda Weingarten 1. 65.

Burza dookoła filmu Remarque'a w Wiedniu

Zaniepokojenie w dzielnicy żydowskiej. — Władze wydały chwilowy zakaz wyświetlania filmu

Wiedeń. 8. I. PAT. Sprawa wyświetlania filmu Remarque'a. Na zachodzie nic nowego" rozogniła we Wiedniu umysł. Na interpelację Heimwehry oświadczył minister spraw wewnętrznych Winkler, że rząd centralny nie ma możliwości wkraczania, gdyż wydawanie zakazów, dotyczących wyświetlania filmów, podpada pod kompetencje władz krajowych. Taką samą odpowiedź dał minister Winkler deputacji kupców detalicznych, którzy zjawili się dzisiaj u niego z zażaleniem, że demonstracje i rozruchy w okolicy „Schwedenkino” wyrządziły im wielkie szkody. Ludność dzielnicy Leopoldstadt zaniepokojona jest pogrozkami narodowych socjalistów. Minister Winkler przyrzekł uczynić wszystko, co leży w jego mocy, aby zapobiec demonstracjom.

Socjalistyczny „Abend” donosi, jakoby między ministrem spraw wewnętrznych Winklerem, a stronnictwem chrześcijańsko-społecznym wybuchł konflikt, którego powodem ma być bierne stanowisko ministra wobec wyświetlania filmu Remarque'a. Koła parlamentarne wiadomości tej nie potwierdzają. Pierwsze przedstawienie filmu w dniu dzisiejszym rozpo-

częło się o godz. 5 po południu i miało przebieg spokojny. Przedstawienia następne mające odbyć się o godz. 7 i 9 wieczór zostały niespodziewanie zakazane przez policję wiedeńską. Naczelnik Dolnej Austrii, Buresch, wydał dzisiaj po południu zakaz wyświetlania filmu Remarque'a w Dolnej Austrii. Sądzą powszechnie, że częściowy zakaz policji uspokoi umysły.

Co uczyni burmistrz Seitz?

Wiedeń. 8. I. PAT. Dzisiaj wieczorem panował w Wiedniu spokój. Zakaz dwóch przedstawień filmu Remarque'a, wydany przez policję, dotyczył tylko dnia dzisiejszego. Decyzja co do dalszych losów filmu zapadnie w ciągu dnia jutrzejszego. Minister spraw wewnętrznych Winkler wystosował do burmistrza Seitza, jako naczelnika kraju pismo, w którym ze względu na wielkie koszty, spowodowane pogotowiem policyjnym i ze względu na to, że wartość kulturalna filmu nie pozostaje w żadnym stosunku do szkód natury gospodarczej, uprasza usilnie burmistrza Seitza, by poczynił bezzwłocznie zarządzenia, aby dalsze przedstawienia filmu zostały zaniechane.

Co zeznają świadkowie w procesie rybnickim?

Rybnik 8. I. PAT. O godz. 9:30 rozpoczął się dalszy ciąg rozprawy sądowej przeciwko sprawcom mordu, dokonanego na osobie przewodnika policji, Sznepki. Przystąpiono do postępowania dowodowego. Pierwszy przesłuchany był świadek Bigalke, organista parafii ewangelickiej w Golasowicach. Świadek zeznał po niemiecku. Opowiada przebieg wypadków przed zamordowaniem Sznepki i zauważa, że grupa powstańców przybyła do Domu Związkowego i przeszukała kilka pokoi w tym domu. Jeden z powstańców oświadczył, że w tym domu uprawiana jest propaganda w duchu antypaństwowym, że jedzą tu polski chleb i pracują przeciwko państwu polskiemu. Świadek nie może wyjaśnić, w jaki sposób się stało, że ludzie zgromadzili się w owym czasie w Domu Związkowym, gdyż zwykle o tej porze żadne zebrania nie odbywały się. Również na pytanie, czy może wyjaśnić, że o alarmie zapomocą trąby ludzie byli poinformowani, nie umie dać odpowiedzi.

Następny świadek Fuchsówna, nauczycielka szkoły mniejszościowej, opowiada, że grupa powstańców przybyła do szkoły, jednakże potwierdza, że powstańcy dzieci nie bili, nie grozili im niczem, oraz nie wrzadzili żadnej krzywdy. Co do samego przebiegu mordu zauważa, że widziała, kiedy nagle z Domu Związkowego wybiegło kilku ludzi, którzy po pewnym czasie wrócili, rozpowiadając, że kogoś pobili.

Po krótkiej przerwie zabrał głos prokurator, który wskazując na artykuł „Katlowitzer Zeitung” w którym mowa jest o tem, że prokurator i przewodniczący odbyli przed rozprawą

konferencję z przedstawicielami prasy polskiej oświadczył, że z przedstawicielami prasy konferencji żadnej nie odbywał. Również i przewodniczący na prośbę prokuratora stwierdził, że konferencji z przedstawicielami prasy nie miał.

O godz. 13:10 przewodniczący zarządził przerwę. Po przerwie w dalszym ciągu badano świadka Fuchsównę. Pytano ją, czy bandażowała rękę rannego Świeżego. Fuchsówna zaprzecza temu kategorycznie. Skonfrontowana jednak ze Świeżym, który stanowczo potwierdził ten fakt, cofa poprzednie zeznanie i oświadcza, że nie bandażowała Świeżemu rękę.

Następny świadek Rajwa, robotnik z Golasowic, zamieszkały w pobliżu Domu Związkowego, zeznaje, że w krytyczny wieczór widział światło w Domu Związkowym i na plebanii. Później zauważył, że światło w obu domach zgasło i zaraz potem usłyszał dźwięk rozbijanych szyb. Słyszał też głos: jeżeli to wszystko będzie zniszczone, wtedy Polska będzie musiała zapłacić. Wkrótce potem zaczęto trąbić na alarm od strony Domu Związkowego, a następnie usłyszał głos Waclawika, jednego z oskarżonych, który krzyczał: alarm, świadek zauważył koło Domu Związkowego zaraz po alarmie wielką grupę ludzi. Po dłuższej ciszy usłyszał głos: chwycicie go. Co się działo dalej nie wie.

Zeznało jeszcze kilku świadków, poczem obrona postawiła wniosek o przeprowadzenie wizji lokalnej w Golasowicach. Prokurator nie sprzeciwił się. Przewodniczący trybunału zapowiedział ogłoszenie uchwały na jutrzejszej rozprawie.

Krwawy dramat miłosny w młaseczku pod Warszawą

(Telefem od naszego korespondenta.)

Warszawa. 8. I. Wczoraj w Płońsku pod Warszawą rozegrała się tragedia miłosna, która pochłonięła dwie ofiary: 23-letniego Henryka Baranowskiego z Warszawy i 18-letnią Helenę Hellerównę. O 12 w południe przyszedł Baranowski w towarzystwie Hellerówny do hotelku i zajął pokój. Po kilku godzinach z pokoju rozległy się detonacje wystrzałowe. Wezwana policja wyłamała drzwi i zastała w pokoju na podłodze Baranowskiego, dającego słabe znaki życia i Hellerównę w łóżku już nieżywą. Baranowski, mimo natychmiastowej pomocy,

wkrótce zmarł. Z pozostawionych listów wynika, że Baranowski za zgodą Hellerówny zastrzelił ją, potem siebie. Jak wykazało śledztwo, Baranowski odbywał obecnie służbę wojskową w Zegrzu i wyjechał za kilkudniowym urlopem. Podobno Hellerówna była jego potajemnie poślubioną żoną.

Epidemia grypy we Wiedniu

Wiedeń 7. I. W Wiedniu szerzy się epidemia grypy w sposób dotychczas niebywały. Wedle statystyki, urzędu zdrowia, chorobą dotkniętych jest przeszło 30 procent ludności. Na ogół przebieg choroby jest łagodny. Wypadki śmiertelne są bardzo rzadkie.

Ogólny wynik wyborów do Asefat Kaniwcharim

Jerozolima. 8. I. (ZAT) Zgodnie z obliczeniem wyników wyborów na 85.000 uprawnionych do głosowania oddało swój głos 48.24. W ten sposób na listę robotniczą 22.336 głosów (46 proc.) rewizjonistów uzyskali 20 proc. głosów (W porównaniu z r. 1925, w którym padło na listę rewizjonistyczną 7 proc. głosów, oznacza to silny wzrost. Ogólni sjonisiści uzyskali 5 mandatów; m. in. wybrani zostali z tej listy Usyszkán i Diezenhoff.

Trocki nie będzie mógł wjechać do Norwegii

Stambuł 8. I. PAT. Syn Trockiego oświadczył przedstawicielom dzienników, że niema żadnych nadziei, aby Trocki mógł, jak projektował udać się do Norwegii. Trocki zamierzał tam wygłosić wobec studentów norweskich kilka odczytów, jednakże uzyskanie niezbędnych wiz okazało się niemożliwe, gdyż tu tejszy konsul norweski nie otrzymał żadnych instrukcyj w tym kierunku (Zob. not. w rubr. „Rozmaitości” na str. 8. — Red.)

Maszyna piekielna w Zagrzebiu

Wiedeń. 8. I. PAT. Dzienniki wiedeńskie donoszą z Zagrzebia: Wczoraj wieczór podłożona została w magazynie celnym w Zagrzebiu maszyna piekielna. Skutkiem eksplozji został lekko zraniony strażnik. Szkody rzeczowe nieznaczne.

Olbrzymi pożar plantacji trzciny cukrowej

Nowy Jork 8. I. (R) Jak z Hawanny donoszą, na rozległych plantacjach trzciny cukrowej wybuchł wczoraj olbrzymi pożar, którego pastwą padło około 5 tysięcy ton trzciny. Istnieją uzasadnione podejrzenia, iż zachodzi wypadek zbrodniczego podpalenia.

Dzieciobójstwo obłąkanego mistyka

Wstrząsająca zbrodnia dzieciobójstwa dokonana została pod Berlinem, na tle obłąkanego wynaturzenia uczuć mistycznych.

Relacja o potwornym czynie brzmi w sposób następujący:

Ubiegłej nocy nad ranem zjawiał się w rewirze policyjnym w Spandawie 36-letni, starszy sekretarz urzędu pomiarów, Schötzke i kładąc zakrwawiony nóż na stole dyżurnego urzędnika, oświadczył: — Jestem Abrahamem, złożyłem w ofierze swego syna.

Policjanci udali się natychmiast do mieszkania Schötzkego, gdzie w ociekającym krwią łóżeczku znaleźli zwłoki półtorarocznego synka Schötzkego z przeciętą krtanią. Nieszczęśliwa matka dziecka, która leżała obok na łóżku, została dopiero przez policję obudzona i zawiadomiona o strasznej śmierci swego dziecka. Schötzkego aresztowano i poddano ekspertyzie lekarskiej, ponieważ chodzi tu niewątpliwie o zbrodnię na tle psychozy religijnej.

Schötzke już od roku zajmował się rozmaitymi zagadnieniami religijnymi i po przejściu przez kilka sekt wstąpił ostatecznie do zrzeszenia niejakiego Weissenberga, twórcy obłąkańczej sekty „Białej Góry”.

Weissenberg, który siebie uważa za proroka, zdolał skupić około swojej „nauki” o silnych akcentach nacjonalistycznych około 100 tysięcy wyznawców. „Nabożeństwa” jego są pewnego rodzaju seansami spirytystycznymi, na których kobiety wpadają w histeryczny trans i wykonują dzikie płasy. Weissenberg przywraca je następnie do przytomności i oświadcza uroczyście, że wypędził z nich złego ducha. Z pośród prorocत्व Weissenberga wymienić wypada „rozmowę z duchem Bismarcka”, który mu kazał obwieścić Niemcom, że w roku 1930 Anglia zostanie pochłonięta przez morze, a Niemcy po zdruzgotaniu Francji i Polski będą przeżywały okres niebywałej świetności.

WIELKI RAID**GIEŁDA KRAKOWSKA**

Kraków, 8. 1. 1931. Akcje utrzymane. Dolar bez zmiany.

Akcje przemysłowe: Siersza górnicza 40.

Papiery procentowe: 5-proc. Prem. Poż. Dolarowa 47.50.

Zebrań giełdowe przeszło pod znakiem tendencji spokojnej. Chęć do pracy w dalszym ciągu ograniczona do minimum. W małych ilościach dokonano transakcji jedynie Sierszą górniczą i z papierów procentowych 5-proc. Prem. Poż. Dolarową po kursie utrzymanym na ostatnim poziomie. Ruch oszczędnościowy.

Na pogieldzie sytuacja podobna. Płacono 3-proc. Pożyczkę Budowlaną 49 zł bez zmiany.

Waluty i dewizy oficjalnie bez transakcji.

Na rynku walutowym w obrotach prywatnych i międzybankowych sytuacja bez zmiany. Popyt na dolara gotówkowego o dalszym ciągu większy przy stosunkowo niewielkiej podaży. Usposobienie nieco mocniejsze. W Krakowie dolar gotówkowy 8.89—8.91, czeki bankowo 8.91—8.92. Warszawa dol. 8.88—8.90, czeki 8.90 i pół do 8.91 i pół. Lwów dol. 8.88 i pół do 8.90 i pół, czeki 8.90 i trzy czw. do 8.91 i trzy czw. Katowice dol. 8.89—8.91, czeki 8.91—8.92.

GIEŁDA WARSZAWSKA

Warszawa, 8. 1. PAT. Akcje: Bank Polski 158 i pół, Bank Zachodni 70, Sole Potasowe 92, Warsz. Tow. Fabr. Cukr. 34, Modrzejów 10 i pół, Starachowice 13 i pół, Pożyczki: 3-proc. budowlana 50, 4-proc. inwestycyjna 93 i pół, 93, 93 i jedna czw., 5-proc. dolarowa 46 i pół, 47 i pół, 47, 6-proc. dolarowa 68, 7-proc. stabilizacyjna 77, 79 i pół, 10-proc. kolejowa 102 i pół, 8-proc. L. Z. Banku Gosp. Kraj. 94.

Waluty: Dolary 8.89 i jedna czw. 8.91 i jedna czw., 8.87 i jedna czw. Dewizy: Belgia 124.50, 124.81, 124.19, Budapeszt 156 156 40, 156 60, Londyn 43.31 i trzy czw., 43.42 i pół, 43.21, Nowy Jork 8.915, 8.935, 8.895, Nowy Jork wypl. teleg. 8.924, 8.944, 8.904, Paryż 35 02, 35 11, 34 93, Praga 26.44, 26 50, 26 38, Szwajcaria 172.94, 173 37, 172 51, Wiedeń 125.50, 125.81, 125.19, Włochy 46.72, 46.84, 46.60, Berlin 212.34.

GIEŁDA WIEDENSKA

Wiedeń, 8. 1. PAT. Waluty i dewizy: Berlin 168.97—169.47, Budapeszt 124.02—124.32, Bukareszt 420 i trzy czw. do 422 i trzy czw., Londyn 34.46 i jedna ósma do 34.56 i jedna ósma, Nowy Jork 709.45—711 95, Paryż 27 85—27 95, Praga 21 02 i jedna ósma do 21 10 i jedna ósma, Warszawa 79.49—79.77, Zurych 137 50—138, Amerykańskie 706.75—710.75, Niemieckie 172—169 32, Szwajcarskie 137 15—137 95, Czeskie 20.99—21.11, Węgierskie 124.04—124.44.

Papiery wartościowe: Renta majowa 1175, Losy Tureckie 13.05, Hipoteczny Lwów 55, Gal. Karpaty 2.59.

GIEŁDA ZURYCHSKA

Zurych, 8. 1. PAT. Paryż 20.25 i pół, Londyn 25.04 i siedem ósmych, Nowy Jork 5.15.95, Belgia 72, Włochy 27.01, Berlin 122.80, Wiedeń 72.57, Praga 15.29, Warszawa 57 85, Budapeszt 90.22 i pół, Bukareszt 3.06 i jedna czw.

—oś—

ZMIANA SYSTEMU CLENIA OBUWIA. Wskutek zabiegów Zrzeszenia Mechanicznych Fabryk Obuwia przy Związku Przemysłu Konfekcyjnego komisja międzyministerjalna dla przygotowania nowej taryfy celnej, w projekcie nowej taryfy zmieni prawdopodobnie system ceł od obuwia według wagi (taki jaki jest obecnie i jaki był dotąd projektowany dla nowej taryfy) na system cła od pary.

ZE SPORTU

MIEDZYNARODOWE POPISY LĘŻWIARSKIE. Dzisiaj, o godz. 8 wieczorem odbędzie się na torze „Makkabi“ Międzynarodowe Popisy Łężwiarskie z udziałem mistrzów Europy oraz mistrzowskich zawodników Austrii, Czechosłowacji, Węgier i Polski. W programie jazda uniorów, pań, panów i parami. Kasy na torze otwarte od godz. 7 wieczorem.

PISTULLA znokautował Holendra Hoffmana w Hamburgu w 7 rundzie.

PORAZ PIERWSZY pokonany został w Paryżu doskonały bokser czeski Nekolny przez Francuza Alverela na punkty po całej serji wspaniałych zwycięstw.

Wielki raid hydroplanów włoskich pociągnął za sobą pięć ofiar ludzkich

(Telegram własny „Nowego Dziennika“)

Paryż 8. 1. (B) „Journal“ donosi, że podczas odlotu eskadry włoskiej do Brazylii wydarzyły się dwie wielkie katastrofy, które jednak ze względu na prestiżowe zostały przez rząd włoski przemilczane. Mianowicie wkrótce po wystartowaniu z Bohamy w Gwinei Portugalskiej dwa aparaty spadły i uległy zniszczeniu.

przyczem 5 osób poniosło śmierć. Oba aparaty zostały następnie uzupełnione przez dwa inne samoloty, aby istnina prawdę zamaskować pełną liczbą aparatów. Oba te aparaty jako nie przygotowane do podróży, uległy później na pełnym morzu wypadkowi i zostały wyratowane przez statek włoski.

Katastrofalny wiecher w zatoce fińskiej

(Telegram własny „Nowego Dziennika“)

Helsingfors 8. 1. (R) Nad wschodnim wybrzeżem zatoki Fińskiej szalał w nocy z wtorku na środę gwałtowny wiecher, który wywarzył rybakom znaczne szkody. Wzburzone fale uniosły mnóstwo sprzętu rybackiego. Po zauważeniu strat wyjechały natychmiast dwie łodzie na poszukiwanie uniesionego sprzętu. W jednej łodzi znajdowało się 16 rybaków, a w

drugiej 7 rybaków i dwie kobiety. Jedna łódź powróciła dopiero dziś rano do portu po blisko 30-godzinnej wędrówce z wzburzoną i gęsto krą zasianą morzem. Druga łódź z 7 rybakami i 2 kobietami zaginęła i mimo poszukiwania jej przez samoloty do chwili obecnej nie została odnaleziona. Istnieją obawy, że uległa wypadkowi a załoga zginęła.

Delegacja polska wyjeżdża do Genewy 14. bm.

Warszawa 8. 1. PAT. Wyjazd delegacji polskiej na 62-gą sesję Rady Ligi Narodów do Genewy z p. ministrem Zaleskim na czele, nastąpi w dniu 14 bm.

Rozprawa apelacyjna przeciw b. pos. Żarskiemu odroczone

Warszawa 8. 1. PAT. Sąd apelacyjny w Warszawie przystąpił wczoraj do rozpatrywania sprawy b. posła komunistycznego Żarskiego, skazanego przez sąd okręgowy w Łodzi na 8 lat ciężkiego więzienia, za podburzanie tłumów i usiłowanie zabójstwa posterunkowego w chwili pełnienia przezeń obowiązków służby. Z powodu niestawienia się świadków, rozprawa wczorajsza została odroczone.

Tamplierie sesji centr. kom. wvk. Z. S. R. R.

Moskwa 8. 1. PAT. Po zakończeniu ogólnej debaty, prezes rady komisarzy ludowych, Motolow, wygłosił przemówienie, zamykające sesję centralnego komitetu wykonawczego Z. S. R. R., aprobując całkowicie politykę wewnętrzną i zewnętrzną rządu. Sesja zatwierdziła jednomyślnie plan gospodarki narodowej na rok 1931, przedstawiony przez rząd.

Radio w Arabii

Londyn 8. 1. PAT. Król Hedżasu i Nedżdu zawarł umowę z towarzystwem Marconiego, w sprawie przeprowadzenia na terytorjum Arabii komunikacji radiotelegraficznej. Ma być wzniesionych 15 stacji radiowych w większych miastach zjednoczonego królestwa. Cztery aparaty Marconiego będą zainstalowane w specjalnych wagonach i będą używane jako ruchome stacje, które umożliwią królowi Ibn Saudowi pozostawanie w stałym kontakcie z dwoma stolicami, Mekka i Jedyah w czasie odbywanych podróży. W Mece i Rivach zbudowane zostaną stacje nadawcze i odbiorcze o zasięgu 400 mil, które umożliwią królowi porozumienie się z jednym pałacem z drugim za pomocą specjalnych mikrofonów. Nad budowę stacji poza Mekka czuwać będą inżynierowie angielscy. W celu zapewnienia obsługi zbudowanych stacji, król wysłał 4-rech stypendystów na studia do szkoły Marconiego.

Warszawa 8. 1. Sm. Bata zamierza zbudować fabrykę obuwia w Piotrkowie.

Bandyci i napad na samochód pocztowy

Benares 8. 1. PAT. Uzbrojona banda napadła wczoraj w biały dzień na samochód pocztowy i grożąc rewolwerami konduktorowi i szoferowi, zaczęła rozpruwać worki pocztowe. W tej chwili niespodziewanie przybył drugi samochód, którego obsługa zmusiła bandytów do ucieczki. Bandyci uciekając rzucili bombę, która jednakże nie wyrządziła żadnych szkód. Dwo bandytów aresztowano.

69 godzin w powietrzu

Los Angeles 8. 1. PAT. Lotniczki miss Bobby Trout i miss Spooner, przebywają już w powietrzu 69 godzin. Miss Trout obchodziła w dniu wczorajszym 25 rocznicę swych urodzin.

KOMUNIKATY

— „BNEJ-SJON“ Zielona 17, I. p. of. Dziś, w piątek, o godz. 7.45 wygłosi p. Dr. Kałman Stein referat na temat „Czy demokracja się przeżyła?“. Goście mile widziani.

— BRITH TRUMPELDOR (Zielona 17, I. p.). Dziś w piątek, o godz. 7.30 wiecz. ogólna pogadanka nt. Problemy II. Konferencji światowej „Bejtaru“.

— MERKAZ HACEIRIM. (Krakowska 41) Z okazji tygodnia Makkabi odbędzie się dziś w piątek, o godzinie 7.30 wiecz. odczyt n. t. „Makabiada 1932“, ref. Dr. Edmund Szenker. Goście mile widziani.

— PRZEDŚWIT HASZACHAR. Dziś, w piątek o godz. 8 wiecz. seminarjum historii żydowskiej, prowadzone przez kol. Mgra N. Sterna.

Zwracamy się tą drogą ponownie do wszystkich posiadaczy bloków szeklowych, by zlikwidowali akcje szeklową i oddali bloki wraz z pieniędzmi dzisiaj w lokalu naszego związku między godz. 8 a 9-ta wieczór.

— STARANIEM Ż. S. P. „POALE-SJON“ (Zjedn. z CSP). Dziś, w piątek o 7.30 wiecz. w sali Teatru Żyd. Bocheńska 7. referat n. t. „Rewizjonizm, Ejt-Liwnot, Mizrachim“. Referent M. Tiger, gen. Sekr. Poale Sjon z Warszawy. Po referacie dyskusja. Bilety wejścia przy kasie.

— STARANIEM SEKCJI ZDROWIA „OGNISKA“ dziś w piątek o 8 wiecz. w K. Ż. H. „Hapoel“ (Dieula 59, I. p. of.) referat z cyklu p. W. Hupperta st. med. U. J. na temat „Budowa czynności i higiena układu nerwowego“ Goście mile widziani.

— ŻYD. TOW MUZYCZNE W KRKOWIE. W sobotę, 10 bm. o godz. 6.30 wieczór w lokalu „Wiza“, Rynek 29. odczyt prof. Wilhelma Mantla na temat: „Taniec klasyczny“ Ilustracja płyt gramofonowych.

— WIELICZKA Stowarzyszenie Młodzieży Żydowskiej im. Adelfa Hirscha w Wieleczie. Dziś, w piątek, o godz. 6.45 wiecz. referat tow. Cyli Wilderó wny na temat: „Najnowsze kierunki w psychologii“ Goście mile widziani.

Tym P. T. prenumeratorem, którzy nie wyrównają bezwzględnie zaległości, wstrzymamy z dniem 12 b. m. wysyłkę naszego pisma.

WOLNE POSADY

BANK Kupiecki, ul. Die-
ła 37, poszukuje od za-
raz chłopca do praktyk
39g

POSAD POSZUKUJA

ZALATWIAM korespon-
dencję polsko-niemiecką
oraz przepisuję wszelkie
podania i rekonesy na
własnej maszynie, po-
nach niskich. Na żądanie
stenografia: Voglówna
Paulińska 30, II. piętro.
6g

POSADY poszukuje pan-
na inteligentna jako wy-
chowawczyni do dzieci
w wieku szkolnym, lub
jako towarzyszkę. Posiada
wykształcenie gimna-
zjalne, znajomość języka
francuskiego, muzyka
Zgłoszenia do Adm. „N.
Dziennika” pod „Skroma-
na”.
1976g

INTELEKTUJĄCA panna
(znajomość psychologii
indywidualnej), dyplomo-
wana ochraniarka, wła-
dająca poprawnie też
polskim, francuskim, nie-
mieckim, muzykalna, szu-
ka popołudniowego zaję-
cia do dziecka niedoro-
wniętego. — Zgłoszenia
pod „Cierpliwość” — do
Adm. „N. Dziennika”.
14g

ZA 25 ZŁ. tygodniowo
obędne jakakolwiekbyś
posadę. Na żądanie zło-
żę kaucję. Łaskawe zgło-
szenia pod „Pracowity”
do Adm. „N. Dziennika”.
16g

RUTYNOWANA korespon-
dencjarka polsko-niemie-
cka, biegła fakturzystka,
maszynistka, poszukuje
posady. Zgłoszenia sub
„Niemieckie” do Adm.
„N. Dziennika”.
20g

DR. PRAW z praktyka
sądową, poszukuje posa-
dy. Zgłoszenia pod „Su-
mienny” do Adm. „Now.
Dziennika”.
5x

SIEMEDZIESIATPIĘĆ
złoty godzinna miesięcz-
na. Prowadzenie, regulowa-
nie, zakładanie ksiąg
sporządzanie bilansów
fasyj, przez konc. buch-
tera—bilansistę. Oferty
pod „Fasja” do Biuro og-
łoszeń Stattera, Kra-
ków, Rynek 8.
35er

WYCHOWAWCZYNI p
szukiwana do 6-letniego
chłopczyka, ze znajomo-
ścią języków: polskiego
niemieckiego i francu-
skiego w słowie, piśmie
oraz muzyki. Hebrajski
pożądany, ale nie warun-
kowo. Oferty przesyłać
do Łodzi, I. Liwerant, ul.
Kopernika 55, tel. 161-60
4174x

Wytworne suknie

wizytowe, wieczorowe, balowe dla pań i mło-
dych panienek, kostiumy readowe wedle naj-
świeższych żurnali francuskich wykonuje szy-
bko i starannie po cenach umiarkowanych pra-
cownia „Ogniska Pracy” Kraków, ul. Mikołaj-
ska 9. Zamówienia przyjmują się codziennie,
z wyjątkiem sobót, od godz. 11—1 przedpoł.

**Wypożyczalnia książek
CZYTELNIA NAUKOWA
I BELETRYSTYCZNA
w Krakowie, ul. Św. Jana 8.**
Galsworthy J. — On Forsyte Change.
Bennett A. — Imperial Palace.
Somerset—Maugham — Cakes and ale.
Lawrance — The virgin and the gipsy.
Belloc — The man who made gold.
Ashton's H. — Mackerel sky.

Sąd Okręgowy w Wadowicach.
Wydział I. dnia 8 września 1930.
Firm. 173/30.
Spółdz. II. 30.

Zmiany, dotyczące spółdzielni już wpisanej.
Do rejestru Spółdzielni Tom II. strona 70 przy
firmie Żywiecki Bank Spółdzielczy z ograniczo-
ną odpowiedzialnością w Żywcu Zabłociu wpi-
sano dnia 8 września 1930 następujące zmiany:
Ustąpił członkowie Zarządu: Joachim Scharf,
Ernest Munk, Józef Schwarz, Aron Feuerisen,
Dr. Ignacy Kranz, a jako zastępcy członków
zarządu: Henryk Seifter i Samuel Smulowicz.
W miejsce ich zostali wybrani jako członko-
wie zarządu: Gustaw Afergut, Salomon Ru-
benfeld, Henryk Süßman, Saul Pillersdorf i Hu-
go Berger, i jako zastępca członka Zarządu Sa-
lomon Kościelnicki, z tem, że drugie miejsce za-
stępcy członka zarządu wakuje.
51x

**„DOM I SZKOŁA”
DODATEK DWUTYGDNIOWY „NOWEGO DZIENNIKA”
pod redakcją Dra M. Friedländera, prof. gimn.**

- omówił w r. 1930 następujące tematy:
- Nr. 1. Co się z moim dzieckiem stało? (Wychowanie przedszkolne).
 - Nr. 2. Czytelnicтво dzieci i młodzieży.
 - Nr. 3. Szkoła, rodzice i — świadectwa.
 - Nr. 4. Żydowska szkoła narodowa.
 - Nr. 5. Zachowanie się młodzieży w szkole i w domu.
 - Nr. 6. Lektura jako środek poznania i zrozumienia młodzieży.
 - Nr. 7. Wiejskie osiedla szkolne.
 - Nr. 8. Zagadnienie koedukacji.
 - Nr. 9. Uwagi o dziecku w wieku przedszkolnym.
 - Nr. 10. Czy egzamin dojrzałości jest konieczny?
 - Nr. 11. Przed zakończeniem roku szkolnego (wady i braki szkoły).
 - Nr. 12. Po zakończeniu roku szkolnego (rodzice, młodzież i szkoła).
 - Nr. 13. Zagadnienia wychowania i kształcenia dziewcząt.
 - Nr. 14. Kolonie letnie dla młodzieży szkolnej.
 - Nr. 15. Aktualne zagadnienia szkolnictwa w Polsce.
 - Nr. 16. Młodzi i dorośli.
 - Nr. 17. Tradycja jako czynnik wychowawczy.
 - Nr. 18. Zadania społeczeństwa wobec dziecka i młodzieży.
 - Nr. 19. Opinia jako sankcja w wychowaniu.
 - Nr. 20. Duch nowej szkoły.
 - Nr. 21. O pracy domowej młodzieży szkolnej.
 - Nr. 22. O skróceniu czasu pracy młodzieży szkolnej.
 - Nr. 23. Kara w wychowaniu.
- Nadto: myśli o wychowaniu, notatki, wskazania, bibliografia, recenzje.

Równie bogato przedstawia się treść planowana na rok 1931!

PRENUMERATA: w Krakowie i na prow. miesięczn. Zł. 6'00, kwartal Zł. 18'00

w Krakowie z odnošen. do domu	6'20	18'60
Na prowincji z przesyłką pocztowa	6'60	19'80
Zagranicą z przesyłką pocztowa	10'60	30'00

„NOWY DZIENNIK” wychodzi codziennie także w przedpołudniowych dniach poświat

יצא לאור השבוע למכירה
„אורות מאופל”
החומר העברי הראשון והחשוב אשר בו מתאחדים על ידיהם החיים
היהודיים בלידת שבועת 1920 עולמות המאורעות ברוחם באים לידי
ביטוי חושבים שבשבוע האורות בקשר עם התמיכה שנתינת בה
בזמן השלמה העולמית. הוא יתאר ויחשוף מראה באופן חדשני
וישקף את הלב. אמות מידות רבות ענין על ענין. חבל הלאומיות
שקדמה לקדמה מולתה. תאר זה עלם יהודי משנות 20. ב. ב.
אשר תחת השם המאורעות נפגשו עם הלוגיה במחשבים — הוא
עובר למחנה הלאומי עולה לארץ. כללול: מה מענין יהיה שלם
קורא עברי יודתי ילקחו בו להאמין.
המסר הוציא בהדורה נדפס יפה ועל נוד משובת.
מחירו 6 דובים. בחול 70 סנט.
מכירה מודרת להשגת אצל המחבר:
J. Warszawiak, Warszawa. Karmelicka 11. PKO 190.645
המכירה הראשית אצל:
„Ewer” Warszawa. Tomackie 6. PKO. 190.645

FIRANKI I MATERJALY lapicersko-delaoyirne
hurlownie i ezeccioowo **NAJTANIEJ**
w Krakowskiej Fabryce Firanki
MICHAŁA WEITZA, FLORJAŃSKA 73

**Nowy krótkoterminowy kurs go-
towania i pieczenia rytualnego**
rozpoczyna się we środę, t. j. 7 stycznia w „Ognisku
Pracy” w Krakowie. — Wpisy i informacje w kan-
celarii szkoły zawodowej „Ogniska Pracy”, przy ul.
Mikołajskiej 9, II. piętro, codziennie od godz 11—1
przedpołudniem.

JAKANIE oraz wszelkie inne
zoboczenia mowy
radycznie usuwa
Zakład leczniczy dla jakałów
S. Żyłkiewicz, Warszawę, Chłodna L. 22
Prospekty kancelaria wysyła bezpłatnie. 19x

REKLAMA
►►► DZWIGNIA HANDLU!

NAUKA WYCHOWANIE

**CHCESZ OTRZYMAĆ
POSADĘ?** Musisz ukoń-
czyć kursy fachowe, ko-
respondenc. im. profeso-
ra Sekulowicza, Warsza-
wa, Żorawia 42. Kursy
wyuczają Estownie: bu-
chalterji, rachunkowości,
kupieckiej, koresponden-
cji handlowej, stenogra-
fii, nauki handlu, prawa
kaligrafji, pisanja na ma-
szynach, towaroznaw-
stwa, angielskiego, fran-
cuskiego, niemieckiego
pisowni, gramatyki pol-
skiej, oraz ekonomji. Po
skończeniu świadectwo
Żądacie prospektów.
4157a

STUDENT praw poszu-
kuje lekcyj. Zgłoszenia
do Adm. „N. Dziennika”
pod „B”.
18g

NATALJA Immerglucko-
wa, rutynowana nauczy-
cielka gry fortepiano-
wej z dyplomem warsza-
wskiego konserwatorium
przyjmuje jeszcze kilka
uczeń. Metoda szybka
i łatwa: Sebastiana 8 —
parter na lewo.
33g

ROŻNE

OBIADY domowe, nad-
zwyczajnie smaczne, higien-
iczne, rytualne, po bard-
zo niskiej cenie wyją-
ją Kemplejowa, ul. Grodz-
ka 25. Proszę się prze-
konać!
13g

WAZNE dla Pań! Podra-
biam stopy pierwszorzę-
dnie, oraz chwytam ocz-
ka: Anna Krzemień, ul.
Józefa 5, II. piętro. 1925g

LOKALE

ELEGANCKI pokój z o-
sobnem wejściem, zaraz
do wynajęcia. Zgłosze-
nia: Stradom 5, I. piętro.
38g

POKOJ kawalerski do
wynajęcia: ul. Starowiśl-
na 45, I. piętro na prawo
52g

POKOJ umeblowany dla
2 panów lub pań zaraz
do wynajęcia z utrzyman-
iem lub bez: Dietlow-
ska 111, I. piętro oficyna
Tамże wydaje się smac-
zne obiady domowe.
1785bp

DO 2-OSOBOWEJO po-
koju poszukuje drugiego
urzędника. Zgłoszenia:
Danielowa, ul. Długa 33
III. piętro.

SPRZEDAŻ

PARCELA narożna w
śródmieściu Krakowa do
sprzedania. Zgłoszenia
pisemne pod „120 sążni”
do Adm. „N. Dziennika”

OGLOSZENIA: Podstawą obliczeń jest 1 milimetr w jednym lamle. — Strona w
tekście i nadesłaniem ma 3 lamy po 74 milim. — Strona za tekstem 6 la-
mów po 37 milim. — Najmniejsze ogłoszenie drobne liczymy za 10 słów.
CENY w złotych: I. strona 1'25. — Tekst 1'—, Nadesłane 0'75. — Za tekstem
0'25. — Drobne od słowa 0'20. Dla poszukujących pracy 0'10. — Gratula-
cje 12'50. — Za zastrzeżenie miejsca dolicza się 25%.